

Premiera spektaklu „Trzepot”

s. 11

Szanowni Mieszkańcy!

Życzymy Wam, aby nadchodzący czas Świąt Wielkiej Nocy obfitował w spotkania rodzinne przy Świątecznym stole. Niech radość płynąca ze Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa zagości w Waszych sercach i towarzyszy Wam przez cały rok.

Niech ta Wielkanoc będzie czasem radości i spokoju.

Smacznego jajka i mokrego dyngusa życzą

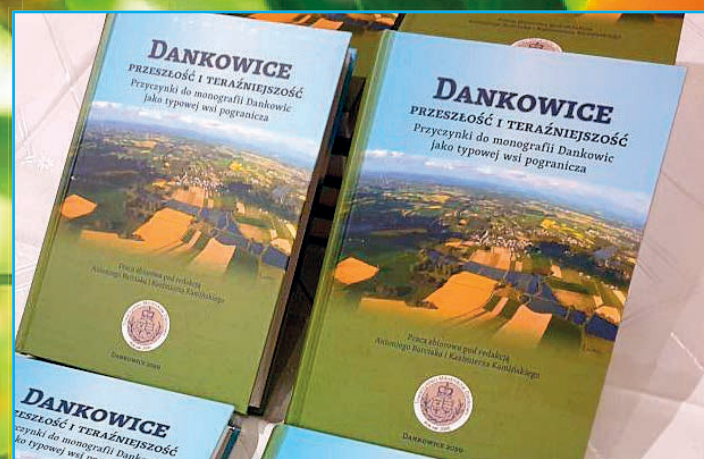
Burmistrz Wilamowic Marian Trela

i Zastępca Burmistrza Stanisław Gawlik

W tym numerze

- ☐ Inwestycje poprawiające jakość życia w Gminie Wilamowice s. 7
- ☐ Kolędowanie muzyków z Pisarzowic i Wilamowic dla Fundacji „Krzyż Dziecka” s. 13
- ☐ Wiosenne porządki w Hecznarowicach s. 14

Promocja książki poświęconej Dankowicom

s. 15

Bank Spółdzielczy

w Wilamowicach

Grupa BPS

W panującej obecnie rzeczywistości wielu z nas decyduje się na zakupy przez Internet, gdyż są one bezpieczniejsze dla naszego zdrowia. Jednakże nie oznacza to, że muszą być bezpieczne dla naszego portfela. Dlatego przybliżamy nieco zasady bezpiecznych zakupów przez Internet.

1. Zanim kupisz coś w sklepie internetowym, sprawdź jego wiarygodność!

* Poszukaj komentarzy innych klientów – to cenne źródło informacji.

* Sprawdź czy strona sklepu jest właściwie zabezpieczona – czy jej adres rozpoczyna się od „https”, czy certyfikat zabezpieczający jest ważny i dla kogo został wystawiony

* Sprawdź oferowane przez sklep sposoby płatności – czy są to uznani operatorzy płatności internetowych.

* Zachowaj szczególną ostrożność, gdy dane do przelewu mają zostać wysłane za pośrednictwem e-maila.

* Sprawdź firmę w wyszukiwarce regon i CEIDG – często powstają strony internetowe, których twórcy nastawieni są na szybki zysk dzięki naiwności ludzi.

2. Unikaj płatenia za towar lub usługę kartą płatniczą bezpośrednio na stronie internetowej sprzedawcy. Informacje takie jak ważność karty, kody CVV czy numer karty mogą posłużyć oszustomi, dlatego upewnij się, że podajesz te dane bezpośrednio na stronie agenta rozliczeniowego (np. dotpay, PayPal, PayU).

3. Nigdy nie klikaj w podejrzaną linki otrzymane w wiadomościach e-mail lub sms. Mogą one prowadzić do stron podszywających się pod przewoźnika lub dostawcę płatności internetowej.

4. Uważaj na strony podszywające się pod dostawców płatności internetowych. Sprawdź dokładnie adres strony (czy nie ma w nim zdublowanych liter lub dodatkowych znaków).

W ofercie Banku znajdują Państwo zarówno karty debetowe jak i kredytowe.

*** karty debetowe:**

dla Klientów indywidualnych

VISA CLASSIC DEBETOWA

VISA PAY WAVE

VISA EURO

MASTERCARD PAY PASS

dla Klientów instytucjonalnych

VISA BUSINESS DEBETOWA

VISA BUSINESS EURO

MASTERCARD BUSINESS PAY PASS

*** karty kredytowe:**

dla Klientów indywidualnych

VISA CREDIT

ISA GOLD

MASTERCARD CREDIT

MASTERCARD GOLD

dla Klientów instytucjonalnych

VISA BUSINESS CREDIT

VISA BUSINESS GOLD

MASTERCARD BUSINESS CREDIT

MASTERCARD BUSINESS GOLD

Przypominamy również, że Bank udostępnia swoim klientom portal kartowy. „Kartosfera” to system umożliwiający dostęp do wybranych usług i funkcjonalności dotyczących kart płatniczych za pomocą sieci Internet i przeglądarki internetowej. Aby zalogować się do portalu należy wejść na stronę internetową www.kartosfera.pl.

W przypadku kradzieży lub zgubienia karty pamiętaj aby natychmiast dokonać jej zastrzeżenia. Możesz to zrobić *

* Osobiście w Banku,
* Telefonicznie za pośrednictwem Infolinii Banku pod numerem telefonu 801 321 456 lub +48 86 215 50 50 (serwis Banku BPS S.A. jest czynny 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu),

* Za pośrednictwem portalu kartowego (<http://www.kartosfera.pl/>),

* Za pośrednictwem ogólnopolskiego systemu zastrzegania kart pod numerem telefonu +48 828 828 828.

„Róże Gracji”

Jeszcze będzie przepięknie... jeszcze będzie normalnie...

Pandemia pokrzyżowała plany tancerkom Akademii Mażoretek „Gracja”. Jednak mażoretki nie mogą przestać robić to, co kochają najbardziej, czyli tańczyć. Przez wiele miesięcy trenowały w domu lub poprzez treningi on-line. W momentach, gdy pozwalają na to przepisy, dzięki uprzejmości pana dyrektora Aleksandra Nowaka trenują już wspólnie na sali w M-GOK Wilamowice.

Obecnie „Gracja” przygotowuje się do Gali Mistrzów – „Róże Gracji”, które odbędą się 18 kwietnia i 25 kwietnia 2021 roku w OK w Brzeszczach. Obecnie tworzone są choreografie, które tancerki zaprezentują na wspomnianych Galach pod hasłem „Ja to potrafię, ja to stworzyłam, ja to przedstawiam”. Mamy nadzieję, że obecność Państwa uświetni Galę Mistrzów. Już teraz serdecznie zapraszamy.

Planowana Gala będzie realizowana w ramach projektu Lokalnej Grupy Działania Ziemi Bielskiej, na który zostały pozyskane fundusze przez Stowarzyszenie Kultury Artystycznej „Artis”.

*Z tanecznymi pozdrowieniami
Akademia Mażoretek „Gracja”*

Więcej informacji na temat Gali u kierownik Teresy Nycz (tel. 608 332 036)

Życzenia Radosnych Świąt Wielkanocnych
wypełnionych nadzieją
budzącej się do życia wiosną
i wiarą w sens życia!

Pogody w sercu i radości płynącej z faktu
Zmartwychwstania Pańskiego
oraz smacznego Świąconego
w gronie najbliższych osób życzy

Przewodnicząca Rady Miejskiej Stanisława Kudłacik
wraz z Wiceprzewodniczącymi
Marianem Roznerem, Michałem Szafrzańskim i Radnymi

*Niech Zmartwychwstanie Pańskie,
które niesie odrodzenie duchowe,
nappełni wszystkich spokojem i wiarą,
da siłę w pokonywaniu trudności
i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość.*

Tego wszystkim mieszkańcom Gminy Wilamowice życzy

*Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury
w Wilamowicach wraz z pracownikami*

Pełnych radości, pokoju Świąt Wielkiej Nocy,
wielu sukcesów i wszelkiej pomyślności
oraz smacznego jajka i mokrego dyngusa
Mieszkańcom Gminy Wilamowice życzą

Radni Powiatu Bielskiego Jerzy Kubik i Dorota Nikiel

*Najserdeczniejsze życzenia
na zbliżające się Święta Wielkiej Nocy.
Dużo zdrowia, radości, pogody ducha,
smacznej święconki i mokrego poniedziałku!*

*Przewodniczący Rady Osiedla Wilamowice
Stanisław Nycz wraz z Zarządem*

Ciepłych i udanych Świąt Wielkanocnych
oraz wszelkiej pomyślności i radości
w życiu zawodowym i prywatnym

Mieszkańcom Zasola Bielańskiego składa
Sołtys Henryk Dziubek wraz z Radą Sołecką

*Z okazji Świąt Wielkiej Nocy
składamy wszystkim najserdeczniejsze życzenia
obfitych łask wiary i nadziei, miłości i pokoju,
zwycięstwa nad wszelkim zwątpieniem i słabością.
Niech radość Wielkanocnego poranka nappełni każdego z nas,
a spotkania z dobrymi ludźmi wleją w serca otuchę.*

*Sołtys Hecznarowicz Beata Nycz wraz z Radą Sołecką
i Radnymi Kazimierzem Cebratem i Michałem Szafrzańskim*

Z okazji Świąt Wielkanocnych życzymy,
aby nastrój tych Świąt
przybranych wiosenną radością i beztróską
utrwalił się w Waszych sercach na długi, długi czas
i pozostał z Wami także w poświęconej codzienności.

Mieszkańcom Pisarzowic życzy

Sołtys Andrzej Nycz wraz z Radą Sołecką
i Radnymi Urszulą Kucharską, Grzegorzem Cieślakiem,
Rafałem Rogalą i Markiem Jekieliem

*Zdrowych, pogodnych Świąt Wielkanocnych,
pełnych wiary, nadziei i miłości.
Radosnego, wiosennego nastroju,
serdecznych spotkań w gronie
rodziny i wśród przyjaciół
oraz wesołego Alleluja*

*Mieszkańcom Starej Wsi życzy
Sołtys Edyta Nycz wraz z Radnymi
Bogdanem Grzechem i Jerzym Norymberczykiem*

Najserdeczniejsze życzenia zdrowych,
radosnych i spokojnych Świąt Wielkiej Nocy,
smacznego jajka, mokrego dyngusa,
a także odpoczynku w rodzinnym gronie.

Mieszkańcom Dankowic składa
Sołtys Tadeusz Grzywa z Radą Sołecką
oraz Radnymi Agatą Wróblewską i Stanisławem Farugą

*Niech Święta Zmartwychwstania Pańskiego
będą czasem nadziei i miłości,
a każda ich chwila przyniesie wiele szczęścia,
by zawsze z ufnością i radością spoglądać w przyszłość.*

*Tego Czytelnikom z całego serca życzy
Redakcja gazety „Wilamowice i Okolice”*

Uchwały podjęte na XXVII, XXVIII i XXIX Sesji Rady Miejskiej w Wilamowicach

Uchwały podjęte w dniu 16 grudnia 2020 roku

Uchwała nr XXVII/190/20 w sprawie ustanowienia pomników przyrody.

Uchwała nr XXVII/191/20 w sprawie określenia rodzajów świadczeń przyznawanych nauczycielom w ramach pomocy zdrowotnej oraz warunki i sposób ich przyznawania.

Uchwała nr XXVII/192/20 w sprawie Regulaminu określającego wysokość stawek dodatków oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków do wynagrodzenia zasadniczego, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród nauczycielom przedszkoli, szkół i zespołów, dla których organem prowadzącym jest Gmina Wilamowice.

Uchwała nr XXVII/193/20 w sprawie ustalenia kryteriów i trybu przyznawania nagród za osiągnięcia w zakresie pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej, w tym realizacji zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom w czasie zajęć organizowanych przez szkołę oraz realizacji innych zadań statutowych szkoły, nauczycielom przedszkoli, szkół i zespołów, dla których organem prowadzącym jest Gmina Wilamowice.

Uchwała nr XXVII/194/20 w sprawie zatwierdzenia „Wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych w Gminie Wilamowice na lata 2021–2024”.

Uchwała nr XXVII/195/20 w sprawie dopłaty dla taryfowych grup odbiorców usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę z terenu Gminy Wilamowice na obszarze działania „AQUA” S.A. w Bielsku-Białej.

Uchwała nr XXVII/196/20 w sprawie zmiany Uchwały nr XVI/105/19 Rady Miejskiej w Wilamowicach z dnia 30 grudnia 2019 roku dotyczącej wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych.

Uchwała nr XXVII/197/20 w sprawie ustalenia dopłaty do ceny dla taryfowej grupy odbiorców usług w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wilamowice na obszarze działania Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVII/198/20 w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/199/20 w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2021.

Uchwała nr XXVII/200/20 w sprawie przekazania petycji do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVII/201/20 w sprawie przekazania skargi do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVII/202/20 w sprawie uchwalenia planu pracy Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Wilamowicach na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/203/20 w sprawie uchwalenia planu pracy Komisji Planowania Budżetu, Rozwoju Gospodarczego, Ochrony Środowiska i Przyrody Rady Miejskiej w Wilamowicach na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/204/20 w sprawie uchwalenia planu pracy Komisji ds. Samorządu, Oświaty, Kultury, Zdrowia i Sportu Rady Miejskiej w Wilamowicach na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/205/20 w sprawie uchwalenia planu pracy Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/206/20 w sprawie uchwalenia planu pracy Rady Miejskiej w Wilamowicach na 2021 rok.

Uchwała nr XXVII/207/20 w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr XXVII/208/20 w sprawie wprowadzenia zmian w planie dochodów i wydatków budżetowych na rok 2020.

Uchwały podjęte w dniu 20 stycznia 2021 roku

Uchwała nr XXVIII/209/21 w sprawie rozpatrzenia petycji Komitetu „STOP masztom i 5G w gm. Wilamowice”.

Uchwała nr XXVIII/210/21 w sprawie zmiany uchwały nr XXVII/201/20 Rady Miejskiej w Wilamowicach z dnia 16 grudnia 2020 roku w sprawie przekazania skargi do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVIII/211/21 w sprawie przekazania petycji do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVIII/212/21 w sprawie przekazania petycji do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXVIII/213/21 w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr XXVIII/214/21 w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Wilamowice na rok 2021.

Uchwały podjęte w dniu 17 lutego 2021 roku

Uchwała nr XXIX/215/21 w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż w drodze bezprzetargowej nieruchomości zabudowanej położonej w Pisarzowicach, na rzecz dzierżawcy.

Uchwała nr XXIX/216/21 w sprawie wyrażenia zgody na ustanowienie służebności przesyłu na działce nr 1991, położonej w Pisarzowicach.

Uchwała nr XXIX/217/21 w sprawie udzielenia pomocy finansowej w postaci dotacji celowej dla Miasta Bielska-Białej na dofinansowanie działalności Ośrodka Przeciwdziałania Problemom Alkoholowym w Bielsku-Białej.

Uchwała nr XXIX/218/21 w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Uchwała nr XXIX/219/21 w sprawie przekazania petycji do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Wilamowicach.

Uchwała nr XXIX/220/21 w sprawie zaciągnięcia w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach długoterminowej pożyczki na częściowe sfinansowanie zadania pt.: „Budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w rejonie ulicy Oświęcimskiej i Wiele w Dankowicach” w wysokości 190 000,00 zł.

Uchwała nr XXIX/221/21 w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Wilamowice.

Uchwała nr XXIX/222/21 w sprawie wprowadzenia zmian w planie dochodów i wydatków budżetowych na rok 2021.

*Przewodnicząca Rady Miejskiej
Stanisława Kudłacik*

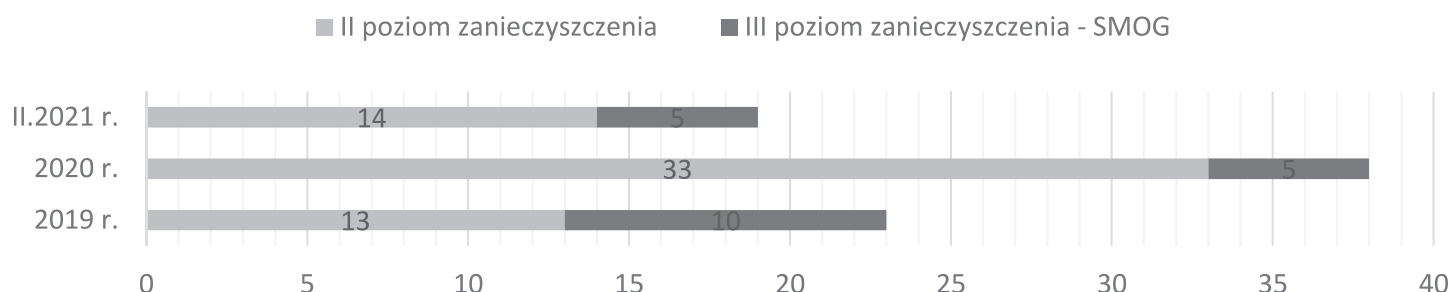
Uwaga. W gazecie podajemy tylko tytuły uchwał, pełne ich teksty wraz z załącznikami publikowane są na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wilamowice oraz na stronie internetowej www.gmina.wilamowice.pl w zakładce Biuletyn Informacji Publicznej (BIP).

W NASZEJ GMINIE

NIE CHCEMY SMOGU!

Zobacz przez ile dni oddychaliśmy zanieczyszczonym powietrzem:

Sprawdzaj na bieżąco stan zanieczyszczeń w naszej Gminie
na www.gmina.wilamowice.pl

Zanieczyszczone powietrze wpływa na nasze zdrowie, dlatego
jeśli wystąpi alarm smogowy:

- ogranicz przebywanie na wolnym powietrzu do niezbędnego minimum,
- jeśli musisz wyjść, korzystaj z maseczki przeciwpyłowej,
- nie pal w kominku.

UWAGA! Dotyczy to szczególnie osób w grupie najwyższego ryzyka,
czyli kobiet w ciąży, małych dzieci oraz osób starszych i chorych.

NA TERENIE WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO OBOWIĄZUJE UCHWAŁA ANTYSMOGOWA

Sejmik Województwa Śląskiego Uchwałą nr V/36/1/2017 z dnia 7 kwietnia 2017 r. wprowadził na obszarze województwa śląskiego ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych.

Uchwała określa m.in. terminy wymiany starych kotłów, należy to zrobić:

- do końca 2021 roku – kotły wyprodukowane przed 1 września 2007 r. lub nieposiadających tabliczki znamionowej.
- do końca 2023 roku – kotły wyprodukowane w przedziale wrzesień 2007 r. - sierpień 2012 r.
- do końca 2025 roku – kotły wyprodukowane w przedziale wrzesień 2012 r. - sierpień 2017 r.
- do końca 2027 roku – kotły klasy 3 lub 4.

Kominki użytkowane przed 1 września 2017 roku będą musiały być wymienione lub udoskonalone tak, by po 1 stycznia 2023 roku spełniały minimalne poziomy efektywności energetycznej, tzn. dopuszczone będą kominki osiągające sprawność cieplną na poziomie 80% albo wyposażone w filtr redukujący emisję pyłu.

Sprawdź datę produkcji i klasę kotła węglowego.

Jeśli nie jest to kocioł klasy 5 lub ECODESIGN masz obowiązek go wymienić!

**W naszej Gminie możesz skorzystać z dofinansowania
do wymiany kotła oraz termomodernizacji budynku.**

**Szczegółowe informacje można uzyskać w punkcie informacyjnym
w Gminnym Centrum Zachowania Dziedzictwa Kulturowego,
Informacji i Edukacji przy ul. Paderewskiego 3 w Wilamowicach
(w godzinach pracy Urzędu) lub telefonicznie pod numerem 33 812 94 65.**

Inwestycje poprawiające jakość życia w Gminie Wilamowice

Budowa chodnika w ciągu ulicy Szkolnej w Pisarzowicach – etap II

Trwa budowa chodnika w ciągu ulicy Szkolnej w Pisarzowicach, od oczyszczalni ścieków do skrzyżowania z ul. Krakowską. Zakres prac obejmuje budowę kanalizacji deszczowej, chodnika o szerokości 2 m oraz poszerzenie jezdni do stałej szerokości 3 m, na łukach 3,5 m od osi. Ten istotny dla mieszkańców Pisarzowic fragment chodnika znacząco poprawi bezpieczeństwo pieszych, jest to ostatni odcinek ul. Szkolnej bez chodnika. Planowane zakończenie prac to czerwiec 2021 roku, wartość zadania około 1,5 mln zł. Gmina Wilamowice uzyskała na tę inwestycję dofinansowanie w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych w wysokości 1,1 mln zł.

W najbliższej przyszłości planowane są również inwestycje Powiatu Bielskiego w tym rejonie Pisarzowic. Pierwsza z nich to budowa nowego mostu nad potokiem Pisarzówka przez Zarząd Dróg Powiatowych w Bielsku-Białej, prace powinny zostać wykonane na przełomie 2021–2022 roku.

Powiat Bielski zlecił również opracowanie dokumentacji projektowej przebudowy ul. Krakowskiej od ul. Szkolnej do Harszówiek.

Przebudowa Rynku w Wilamowicach

- wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej przebudowy Rynku w Wilamowicach

Gmina Wilamowice przystąpiła do opracowania dokumentacji projektowej przebudowy Rynku w Wilamowicach, planowany termin uzyskania pozwolenia na budowę to III kwartał 2021 roku. W ramach zadania jest wymiana zieleni, wykonanie fontanny na skwerze przed szkołą, zmiana organizacji ruchu w celu zwiększenia przepustowości skrzyżowania i poprawienia bezpieczeństwa oraz doświetlenie całości.

Przebudowa Rynku będzie ściśle powiązana z budową nowego parkingu przy szkole w Wilamowicach od strony ul. Sobieskiego. Końcem 2020 roku Gmina Wilamowice zakupiła działki pod parking, w marcu zlecony został projekt budowlany. Wstępna koncepcja przewiduje około 70 nowych miejsc parkingowych oraz 3 miejsca dla osób niepełnosprawnych, nową zatokę autobusową wzdłuż drogi powiatowej, oświetlenie terenu oraz zagospodarowanie zieleni, nową drogę pożarową zwiększającą bezpieczeństwo uczniów i personelu oraz dojście od strony parkingu.

Równocześnie trwają prace projektowe związane z renowacją elewacji budynku szkoły, wymianą pokrycia dachowego nad byłym gimnazjum oraz salą gimnastyczną wraz z montażem instalacji OZE.

Budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w rejonie ulicy Oświęcimskiej i ulicy Wiela w Dankowicach

Gmina Wilamowice ogłosiła przetarg na budowę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w rejonie ul. Oświęcimskiej i ul. Wiela w Dankowicach. W ramach zadania planuje się wykonać 1 115,5 m sieci wodociągowej 110 PVC oraz 133 m rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej 200 PVC. Przedmiotowa inwestycja wynika z zagęszczenia nowo powstałych budynków mieszkalnych w rejonie ulic Oświęcimskiej i Wiela w Dankowicach. Planowany termin realizacji to III kwartał bieżącego roku.

Budowa Przedszkola w Pisarzowicach

Gmina Wilamowice ogłosiła postępowanie przetargowe na budowę nowego przedszkola w Pisarzowicach. Przedmiotem zamówienia jest budowa budynku dziesięcioddziałowego przedszkola w Pisarzowicach wraz z infrastrukturą zewnętrzną i przeciwpożarową, miejscami parkingowymi dla samochodów osobowych, dojazdami i ciągami pieszymi. Planowana inwestycja zlokalizowana jest na działkach nr 1993/1 oraz 1994/3 znajdujące się w Pisarzowicach przy ul. Sportowej i Szkolnej.

Przedmiotowy budynek przedszkola jest dwukondygnacyjny, niepodpiwniczony. Oparty jest na rzucie prostokąta o wymiarach 53,15 m x 26,25 m i posiada wysokość 10,78 m. Znajduje się we wschodniej części działek.

Całość obiektu w ramach niniejszej inwestycji jest przystosowana dla potrzeb osób niepełnosprawnych poprzez:

- zapewnienie dwóch miejsc parkingowych przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych,
- podjazd w postaci chodnika z odpowiednim spadkiem w strefie wejściowej do projektowanego przedszkola,
- spocznik wejściowy o odpowiedniej powierzchni umożliwiający swobodne poruszanie się osoby niepełnosprawnej na wózku,
- dostosowanie toalety ogólnodostępnej w projektowanym przedszkolu,
- dostosowanie komunikacji wewnętrznej w budynku, otworów drzwiowych, przejść i przejazdów,
- pochylnię zewnętrzną.

Przedszkole zostanie w pełni wyposażone, zostaną wykonane 3 place zabaw dla dzieci oraz zieleń wraz z nasadzeniami. Teren zostanie ogrodzony.

Na zadanie uzyskano dofinansowanie w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych w wysokości 10 000 000 zł. Planowany termin realizacji to koniec 2022 roku.

Wizualizacja Przedszkola w Pisarzowicach

Już wkrótce nabór wniosków na wymianę pieców węglowych

Gmina Wilamowice po raz kolejny uruchomi program, którego celem będzie dofinansowanie kosztów modernizacji źródeł ciepła w naszych gospodarstwach domowych. Polegał on będzie na wymianie węglowego źródła ciepła, będącego podstawowym źródłem ogrzewania budynku, na nowe urządzenie grzewcze – kocioł gazowy kondensacyjny, jedno lub dwufunkcyjny. Mieszkańcy mogą liczyć na 3,5 tys. zł dotacji, ale nie więcej niż 30% wartości kosztów kwalifikowanych (tj. zakup kotła gazowego i podłączenie do istniejącej instalacji c.o.).

Gminny Program realizowany będzie w latach 2021–2022, a **nabór wniosków** na modernizację odbędzie się w terminie **od 13 kwietnia do 6 maja każdego roku objętego programem**. Mieszkaniec jako Wnioskodawca zobowiązany będzie we własnym zakresie dokonać wyboru Wykonawcy z opublikowanej przez Urząd Gminy listy Wykonawców, a po zakwalifikowaniu wniosku do realizacji podpisać trójstronną umowę: Wnioskodawca, Wykonawca, Urząd Gminy Wilamowice.

Podejmując decyzję o pozostawieniu istniejącego źródła ciepła, należy mieć na uwadze, że zgodnie z obowiązującą uchwałą antysmogową Sejmiku Województwa Śląskiego w przypadku województwa śląskiego piece węglowe, które mają powyżej 10 lat, będą mogły być używane tylko do końca 2021 roku.

Obowiązki właścicieli nieruchomości niepodłączonych do kanalizacji w zakresie gospodarki wodno-ściekowej

Urząd Gminy w Wilamowicach przypomina o obowiązkach w zakresie utrzymania czystości i porządku, jakie na właścicieli nieruchomości nakłada ustawa.

1. Jeśli nieruchomość nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej lub w przypadku, gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wówczas powinna zostać wyposażona w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych.
2. Zbiornik bezodpływowy musi być szczelny i opróżniany w sposób systematyczny, nie rzadziej niż raz na trzy miesiące, przy czym nie można dopuścić do przepełnienia tych urządzeń oraz przedostania się nieczystości do środowiska.
3. Częstotliwość usuwania nieczystości ciekłych powinna być dostosowana do pojemności zbiornika bezodpływowego oraz **do ilości zużywanej wody**. Jeśli właściciel nieruchomości udokumentuje, że ilość wytworzonych ścieków od ostatniego opróżnienia zbiornika w kolejnych trzech miesiącach była mniejsza od pojemności tego zbiornika, dopuszcza się mniejszą częstotliwość.
4. **Usługę wywozu ścieków mogą wykonywać jedynie przedsiębiorcy posiadający zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych wydane przez burmistrza Wilamowic.**
5. Odbiór nieczystości musi zostać odpowiednio udokumentowany poprzez podpisanie umowy na wywóz osadów ściekowych oraz posiadanie dowodów uiszczenia opłaty za ww. usługę.
6. W przypadku posiadania przydomowych oczyszczalni ścieków należy również pamiętać o obowiązku pozbywania się osadów ściekowych (zgodnie z instrukcją eksploatacji przydomowej oczyszczalni ścieków i zapisami pkt. 4 i 5).
7. Pozbywanie się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych niezgodnie z przepisami prawa podlega przepisom Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Pamiętaj!

Podpisz umowę z firmą na wywóz nieczystości ciekłych.

Zawsze żądaj od przedsiębiorcy rachunku lub faktury VAT.

Pamiętaj, że posiadane rachunki muszą potwierdzać regularność wywozu nieczystości ciekłych.

Od 1 kwietnia do 30 czerwca 2021 r. Główny Urząd Statystyczny przeprowadza Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021.

Udział w spisie jest obowiązkowy.

Spisem objęci są:

- mieszkańcy Polski – zarówno Polacy, jak i cudzoziemcy,
- stały mieszkańcy Polski przebywający w czasie spisu za granicą.

Obowiązkową metodą jest samospis internetowy.

Wejdź na stronę [GUS spis.gov.pl](https://spis.gov.pl) i wypełnij formularz spisowy. Jeżeli nie możesz tego zrobić we własnym zakresie, odwiedź najbliższy urząd gminy. Na czas trwania spisu urzędy gmin przygotowały specjalne miejsca, gdzie wykonasz samospis.

Nie możesz wykonać samospisu internetowego?

Zadzwoń na infolinię: 22 279 99 99 i spisuj się przez telefon.

Jeśli nie spiszesz się przez internet ani przez telefon, skontaktuj się z Tobą rachmistrz telefonicznie lub bezpośrednio, aby przeprowadzić spis. Zgodnie z ustawą o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2021 r. nie możesz odmówić mu przekazania danych.

Pamiętaj, że udział w spisie jest obowiązkowy – tak stanowi ustawa spisowa. Odmowa udziału w spisie powszechnym grozi karą grzywny na podstawie art. 57 ustawy o statystyce publicznej.

Nie obawiaj się o swoje dane. Są u nas bezpieczne, ponieważ chroni je tajemnica statystyczna. Dane jednostkowe zbierane i gromadzone w badaniach przeprowadzanych w ramach statystyki publicznej są poufne i podlegają szczególnej ochronie. **Pracownicy statystyki publicznej są zobowiązani do przestrzegania tajemnicy statystycznej.**

Chcesz sprawdzić, o co zapytamy w spisie? Zapoznać się z ustawą spisową? Zweryfikować rachmistrza? Wejdź na spis.gov.pl i bądź na bieżąco!

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

Od 1 kwietnia spisuj się przez internet na spis.gov.pl

Łączymy się
DLA POLSKI!

GUS | NSP 2021

Dlaczego Spis Powszechny jest ważny dla nas wszystkich?

Bo jego wyniki pozwalają odpowiadać na nasze potrzeby na poziomie lokalnym i globalnym. Stanowią wyznacznik dla tworzenia budżetów przez samorządy oraz podstawę określania wysokości subwencji państwowych czy dotacji dla gmin i województw.

Wyniki uzyskane ze Spisu Powszechnego wykorzystywane są przez kluczowe resorty do planowania działań w zakresie oświaty, ochrony zdrowia, polityki żywnościowej, finansów, zagospodarowania przestrzennego, potrzeb mieszkaniowych czy gospodarki wodno-ściekowej.

Informacje statystyczne pozyskane dzięki spisowi ludności, konieczne do złożenia wniosków i sporządzenia studiów wykonalności projektów lub do stworzenia biznesplanów, wykorzystują przedsiębiorcy oraz beneficjenci funduszy europejskich w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych (RPO).

Wysokość dotacji unijnych oraz liczba miejsc w Parlamencie Europejskim zależą m.in. od liczby mieszkańców określonej wynikami ostatniego spisu.

To wydarzenie ma znaczenie dla nas wszystkich! Wejdź na spis.gov.pl i spisuj się przez Internet! Narodowy Spis Ludności i Mieszkań 2021 trwa od 1 kwietnia.

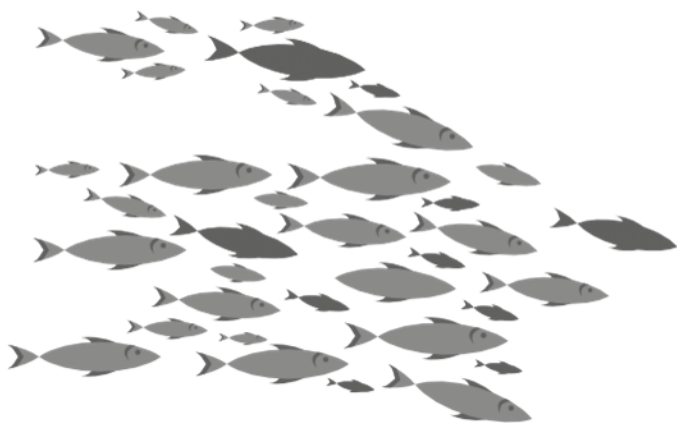
Podsumowanie działań Stowarzyszenia Lokalna Grupa Rybacka Bielska Kraina – Kampania informacyjna „5 lat LSR”

Współpraca na rzecz rozwoju Bielskiej Krainy

Minęło 5 lat współpracy Stowarzyszenia Lokalna Grupa Rybacka Bielska Kraina z rybakami, gminami, instytucjami kultury, podmiotami i osobami zaangażowanymi w rozwój regionu w okresie programowania 2014–2020. Realizacja LSR pozwala na rozwój 5 gmin powiatu bielskiego: Bestwiny, Czechowicz-Dziedzic, Jasienicy, Jaworza oraz Wilamowice. Pozyskaliśmy środki dla mieszkańców Bielskiej Krainy i całego obszaru w wysokości około 12 mln złotych, a poprzez realizację ponad 70 przedsięwzięć wykonaliśmy większość założeń zapisanych w Strategii Rozwoju Lokalnego Kierowanego przez Społeczność na lata 2014–2020 dla obszaru Bielskiej Krainy (LSR) w ramach środków PO RiM 2014–2020.

Plany stały się rzeczywistością

Wspólnie zdecydowaliśmy o celach i przedsięwzięciach zapisanych w strategii, by następnie za pośrednictwem organu decyzyjnego Stowarzyszenia tj. Rady wybrać projekty do realizacji. Pozwoliły one rozwinąć region pod względem gospodarczym (powstało bądź utrzymano ponad 50 miejsc pracy) oraz zachować lokalne dziedzictwo kulturowo-historyczne i przyrodnicze ob-

szaru. Na naszym obszarze powstało 19 obiektów infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej, które służą lokalnej społeczności m.in. place zabaw, siłownie zewnętrzne, park miniatur, motylarnia, zadaszone wiaty grillowe itp. miejsca służące mieszkańcom. Wsparliśmy gospodarstwa rybackie w zakresie modernizacji i innowacyjności oraz tworzenia punktów sprzedaży ryb, w tym funkcjonowania małych przetwórn. Ponadto w okresie 5 lat zrealizowaliśmy 4 projekty współpracy z innymi Lokalnymi Grupami Rybackimi, które kierowane były do podmiotów branży rybackiej i obejmowały udział w branżowych szkoleniach, wizytach studyjnych, a także działania poświęcone promocji hodowców i Szlaku Karpia – produktu turystycznego, który rozwijamy od 2011 roku.

Dodatkowa nasza działalność

Obok naszej podstawowej działalności z powodzeniem sięgamy po środki zewnętrzne, które pozwalają nam wesprzeć działania zaplanowane w LSR w zakresie aktywizacji lokalnych społeczności. Projekty, które aktualnie realizujemy, poświęcone są edukacji przyrodniczej najmłodszych mieszkańców Bielskiej Krainy, promocji dań regionalnych, w szczególności potraw rybnych, aby gościły one na naszych stołach nie tylko od święta oraz organizacji wydarzeń plenerowych, w tym zawodów wędkarskich oraz zawodów jednostek ochotniczych straży pożarnych. W ramach projektów wydajemy liczne materiały promocyjne: publikacje, książki kucharskie, a także materiały edukacyjne, które trafiają do placówek oświatowych z naszego regionu.

Kontakt z nami

Serdecznie zapraszamy do zapoznania się z naszą działalnością oraz do inicjatyw organizowanych przez nasze Stowarzyszenie. Znajdziecie nas na: www.bielskakraina.pl oraz Facebooku: <https://www.facebook.com/LGR.BielskaKraina>.

Wycinka drzew w Zasolu Bielańskim

Dnia 26 lutego 2021 roku członkowie Rady Sołeckiej z Zasolu Bielańskiego zabrali się za wiosenną pielęgnację zieleni. W pobliżu obiektu sportowo-rekreacyjnego „Orlik” zostało wyciętych 8 drzew, których stan zagrażał bezpieczeństwu.

Wycinka drzew odbyła się po uzyskaniu stosownej zgody wydanej przez powiat bielski. Celem była przede wszystkim poprawa bezpieczeństwa, gdyż rosnące przy ostrym zakręcie drzewa zasłaniały widoczność, a także zagrażały przechodzącej tam linii energetycznej.

Prace były wykonywane społecznie. Serdeczne podziękowania kierujemy do pana Henryka Dziubka Tadeusza Dziubka, Józefa Sternata i Kazimierza Kozieła.

M. Stachura

Mała Książka – Wielki Człowiek Wyprawki wciąż dostępne!

Czytanie to wielka przyjemność, ale i nauka wpływająca na rozwój dziecka. Dlatego warto czytać swoim pociechom już od urodzenia. Dziecko nie do końca rozumie znaczenie wszystkich słów, ale słyszy Twój głos i intonację, czuje rytm wypowiadanego tekstu i płynące z niego emocje. Dzięki temu rozwija się intelektualnie i społecznie. Projekt „Mała Książka – Wielki Człowiek” powstał, aby pomóc rodzicom w tym przedsięwzięciu. Gminna Biblioteka Publiczna Wilamowice po raz pierwszy bierze udział w projekcie. Od jesieni 2020 roku w naszej gminie wyprawki czytelnicze odebrało już ponad 120 przedszkolaków. Wciąż można się zgłaszać ze swoimi pociechami po pierwsze czytanki. Przypominamy, iż można je odebrać w budynku Głównej Biblioteki Publicznej Wilamowice oraz w placówkach filialnych: w Dankowicach, Hecznarowicach, Pisarzowicach i Starej Wsi.

Akcja ma zachęcić rodziców do odwiedzania bibliotek i codziennego czytania z dzieckiem. Każde dziecko w wieku przedszkolnym, które przyjdzie do biblioteki biorącej udział w projekcie, otrzyma w prezencie wyjątkową Wyprawkę Czytelniczą na dobry czytelniczy start. Projekt skierowany jest do dzieci urodzonych w latach 2014–2017. W Wyprawce dzieci znajdą wyjątkową książkę „Pierwsze czytanki dla...” dostosowaną pod względem formy i treści do potrzeb przedszkolaka i spełniającą najwyższe standardy w projektowaniu pięknych i mądrych książek dla najmłodszych, a także Kartę Małego Czytelnika. Za każdą wizytę w bibliotece, zakończoną wypożyczeniem minimum jednej książki z księgozbioru dziecięcego, Mały Czytelnik otrzyma naklejkę, a po zebraniu dziesięciu zostanie uhonorowany imiennym dyplomem potwierdzającym jego czytelnicze zainteresowania. Dzięki akcji dziecko pozna ważne miejsce na czytelniczej mapie dzieciństwa (bibliotekę) i zostanie pełnoprawnym uczestnikiem życia kulturalnego.

W Wyprawce znajdą coś dla siebie także rodzice – przygotowana dla nich broszura informacyjna przypomni o nieocenionej roli czytania w rozwoju ich dziecka oraz o rozmaitych korzyściach wynikających z częstego odwiedzania biblioteki.

Zapraszamy serdecznie!

Pomagajmy! Apel Fundacji „Feniks” ze Starej Wsi

*Człowiek jest wielki nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi.*

Św. Jan Paweł II

Od 1999 roku przy Szkole Podstawowej w Starej Wsi działa Fundacja „Feniks” Niosąca Pomoc Dzieciom i Osobom Niepełnosprawnym. Jej głównym celem na początku działalności było między innymi wspieranie działań na rzecz rozbudowy i należytego utrzymania i wyposażenia obiektów szkolnych, co wiązało się z budową sali gimnastycznej wraz z zapleczem. Obecnie do głównych zadań Fundacji należy prowadzenie różnorodnych działań na rzecz osób niepełnosprawnych, niesienie im pomocy w zakresie refundowania leczenia i rehabilitacji, a także zapewnienia godnych warunków życia. Naszą opieką objętych jest 21 osób. Dzięki środkom gromadzonym na subkontach między innymi finansuje się zakup leków, niezbędnego sprzętu medycznego, wózków inwalidzkich, zabiegi medyczne i rehabilitacyjne, a ostatnio także opłaca się poważne operacje przeprowadzane za granicami naszego kraju.

Jedną z najistotniejszych informacji dotyczących Fundacji „Feniks” jest ta, że działa ona „non profit” – wszystkie osoby pracujące w niej nieodpłatnie, w ramach wolontariatu. Oznacza to, że dosłownie każdy grosz, który ludzie dobrej woli i wielkiego serca ofiarują na rzecz naszej Fundacji, w 100% przekazywany jest na potrzeby podopiecznych. Szczegółowych informacji na temat działalności organizacji można szukać na stronie internetowej: **feniksfundacja.pl**.

Każdy z nas może pomóc najbardziej potrzebującym, deklarując w zeznaniu podatkowym przeznaczenie 1% ze swojego podatku na rzecz Fundacji „Feniks”, wpisując w odpowiedniej rubryce numer **KRS: 0000 255 165**.

Jeżeli ofiarodawca pragnie przekazać kwotę z odpisu podatkowego konkretnemu podopiecznemu Fundacji, **należy obok numeru KRS wpisać nazwę subkonta z zakładki „Chcę pomóc” na stronie internetowej naszej Fundacji**.

Za wszelką dotychczasową pomoc i ofiarność Zarząd i Rada Fundacji w imieniu wszystkich podopiecznych składa serdeczne podziękowania.

Zarząd Fundacji „Feniks”

Premiera spektaklu „Trzepot” na scenie Gminnego Centrum Działań Twórczych

Historia miłości, ulotność chwili, walki żywiołów, burza emocji... wszystko to mogliśmy oglądać podczas premiery spektaklu „Trzepot” wystawionej 20 i 21 lutego 2021 na scenie Gminnego Centrum Działań Twórczych w Pisarzowicach będącego filią Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Wilamowicach.

Ze względu na obostrzenia sanitarne dotyczące Covid-19 premiera odbyła się z okrojonym składem publiczności i została rozłożona na dwa dni, nie umniejszało to jednak radości z jej odbioru na pięknej nowej scenie po modernizacji budynku.

Była to premiera wyjątkowa, gdyż ten spektakl gościł już na deskach teatru 12 lat temu. Zarówno wówczas, jak i dziś autorką scenariusza i reżyserem była Urszula Kucharska, kierownik GCDT, instruktor obydwu grup. Ta premiera miała być jednocześnie uroczystym jubileuszem działalności teatru, jednak epidemia spowodowała zmianę planów i jubileusz zostanie przeniesiony na późniejszy termin.

W tej wersji przedstawienia pojawiły się nowe wątki, smaczki dodane przez aktorów, powstały nowe choreografie, jednak główny temat i inspiracja pozostała ta sama – kultura Japonii, a w niej osadzona historia zakazanej miłości. Aktorka grająca główną postać założyła kostium sprzed laty dla podkreślenia sentymentalnego charakteru całości. Pozostałe kostiumy powstały przy wsparciu finansowym Rady Sołeckiej, wykonała je Magdalena Chrobak, instruktor GCDT.

Wszystko to w oprawie światła i dźwięku zrobiło duże wrażenie na publiczności. Można było przenieść się w inny świat, podejrzeć dziejące się cuda natury, uczestniczyć w spektaklu emocji, które idealnie oddali młodzi aktorzy. Najpiękniejszym podziękowaniem dla nich za włożoną pracę i hart ducha, który w tych trudnych czasach pozwolił pracować nad spektaklem, były owacje na stojąco i słowa kierowane od widzów.

W tym dniu nie zabrakło również wspaniałych gości. W premierze udział wzięli między innymi: burmistrz Wilamowic Marian Trela, przewodnicząca Rady Miejskiej Stanisława Kudłacik, zastępca przewodniczącej Rady Miejskiej Marian Rozner, radna powiatowa Dorota Nikiel, członkowie Rady Sołeckiej w Pisarzowicach oraz rodziny młodych aktorów.

Drugiego dnia spektakl został przyjęty równie żywiołowo. Aktorzy zagrali dla swoich rodzin i przyjaciół. Gościliśmy również dyrektor Szkoły w Pisarzowicach Lidzię Dziubek i radnych Pisarzowic. Po przedstawieniu dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Wilamowicach wręczył nagrody laureatom konkursu „Magia Świąt w Pisarzowicach”.

Nie byłoby tego spektaklu bez wspaniałych dzieci, którym należą się wielkie brawa, bez pani Urszuli, ale również bez rodziców, którzy bardzo mocno zaangażowali się w organizację całego przedsięwzięcia. Dziękujemy raz jeszcze!

7 marca po raz kolejny Debiucik i Bezimienni zagrali dla wspaniałej publiczności i to dwukrotnie. Był to dzień pełen emocji, gdyż wśród widzów pojawili się byli członkowie – aktorzy obydwu zespołów, którzy mogli ocenić „nową” wersję spektaklu i porównać ją z przedstawianiem, w którym sami zagrali.

Obiecujemy, że zagramy jeszcze niejednemu raz, tak by wszyscy chętni mogli zobaczyć „Trzepot”. O kolejnych terminach będziemy informować na bieżąco na naszej stronie na Facebooku oraz na plakatach.

*Magdalena Chrobak
Instruktor kulturalno-
oświatowy GCDT*

fot. Tomasz Kucharski

Dom Ludowy w Zasolu Bielańskim wzbogacony o nowy sprzęt

Dom Ludowy w Zasolu Bielańskim wzbogacił się o wspaniały piec konwekcyjny.

22 lutego bieżącego roku odbył się odbiór tego sprzętu, podczas którego obecni byli: burmistrz Wilamowic Marian Trela, przewodnicząca Rady Miejskiej Wilamowic Stanisława Kudłacik, sołtys Zasola Bielańskiego Henryk Dziubek oraz przedstawicielka zarządu KGW Anna Majcherczyk z Zasola Bielańskiego. Piec sponsorowany był z funduszu Rady Sołeckiej i burmistrza Wilamowic. Następnie odbyło się szkolenie pań, które będą obsługiwać to nowe urządzenie, a później oczywiście degustacja przyrządzonych potraw. Szkolenie to prowadził pan Dawid – doradca kulinarny, który wspólnie z paniami – uczennicami przygotował nie tylko pyszne, ale estetycznie wyglądające potrawy. Panie uczyły się obsługi i zapisywania przygotowanych potraw na panelu kuchni konwekcyjnej.

Z tego miejsca serdecznie dziękujemy tym wszystkim, dzięki którym kuchnia w naszym Domu Ludowym została doposażona w bardzo praktyczny i nowoczesny sprzęt.

Sołtys H. Dziubek

I Ty możesz zostać dawcą szpiku! Akcja rejestracji w Hecznarowicach

*Nigdy nie wiemy, czy ta choroba nie dotknie nas samych.
Nie wiadomo, czy ktoś z naszego otoczenia nie zachoruje w przyszłości.
Może to być Twój przyjaciel, znajomy ze szkoły, sąsiad...
Może to właśnie Ty jesteś jego bliźniakiem genetycznym?
Czy pomyślałeś o tym, aby się zarejestrować?
Nie czekaj, bo może być za późno!*

Oto początek postu, który ukazał się na stronie facebookowej Sołectwa Hecznarowice. Jesienią ubiegłego roku nawiązana została współpraca z Fundacją „Warto Życ dla Kogoś” oddział Tychy „9 Gwiazd Południa”. Jej efektem jest koszt na plastikowe zakrety w kształcie serca, jaki stanął przed Sołtysówką. W tych trudnych czasach chcemy pomagać innym i dzielić się tym, co mamy najlepszego – dobrem, życzliwością i miłością.

Ale na tym nie koniec. Podejmowane są także inne akcje. Niedługo po 29. Finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, która grała także w Hecznarowicach, 3 lutego 2021 roku w Sołtysówce odbyło się spotkanie z fizycznym dawcą szpiku, na którym można było pobrać pakiety do rejestracji. Uczestnicy dowiedzieli się, na czym polega pobieranie komórek macierzystych oraz szpiku kostnego, które następnie są przeszczepiane osobom cierpiącym na choroby układu krwiotwórczego takie jak białaczki, chłoniaki czy nienowotworowe zespoły uszkodzenia szpiku. Wokół sposobów tego pobierania narosło wiele mitów, dlatego warto wyjaśnić, że zabieg pobierania komórek przeprowadzany jest dwoma metodami. Pierwsza polega na pobieraniu komórek macierzystych z krwi obwodowej, druga natomiast na pobieraniu szpiku kostnego z kości biodrowej. Nie wywołuje on żadnych skutków ubocznych i jest bezpieczny.

A korzyści? Można w ten sposób dać komuś szansę na drugie życie. To naprawdę piękne i nieporównywalne z niczym innym

uczucie. Swoimi emocjami związanymi z faktem uratowania życia swojej bliźniaczce genetycznej podzieliła się Marta z Fundacji „Warto Życ dla Kogoś”.

Aby zostać potencjalnym dawcą szpiku i komórek macierzystych, wystarczyło pobrać pakiet rejestracyjny, wypełnić formularz i pobrać wymaz. Osoby, które na to się zdecydowały, wkrótce dowiedzą się, czy znalazły się w bazie dawców.

Pamiętajmy, że każdy z nas może pomóc, niekoniecznie zostając dawcą. Można także zorganizować akcję rejestracji, przekazać darowiznę lub 1% podatku na Fundację DKMS lub pomagać w jeszcze inny sposób. Nasze wsparcie naprawdę ma znaczenie!

Beata Nycz

Kolędowanie muzyków z Pisarzowic i Wilamowic dla Fundacji „Krzyż Dziecka”

Mieszkańcy Pisarzowic już sobie nie wyobrażają stycznia bez charytatywnych koncertów kolęd, na które co roku zaprasza ich Fundacja „Krzyż Dziecka” i miejscowa parafia św. Marcina. Tym razem żywiłowo, ale i refleksyjnie do śpiewania zaprosiły zespoły – reprezentujący gospodarzy „Replay” oraz „Retrospekcja” z sąsiednich Wilamowic.

Za taką chwilą tęsknili od prawie roku! Stan epidemii zamroził wiele działań, które od dwunastu lat realizują ludzie wielkich serc – założyciele i przyjaciele Fundacji „Krzyż Dziecka” z Pisarzowic. Ale wreszcie w niedzielę 24 stycznia – przy zachowaniu rygorów sanitarnych – udało się im przygotować doroczny charytatywny koncert kolęd, który zawsze spotyka się z wielką życzliwością duszpasterzy, z proboszczem ks. Januszem Gackiem na czele.

Tym razem w pisarzowickim kościele św. Marcina dla podopiecznych i dobroczyńców fundacji zagrały zaprzyjaźnione z nią zespoły. Zapis koncertu można znaleźć na YouTube, wpisując Koncert Kolęd – Fundacja „Krzyż Dziecka”.

„Replay” tworzą mieszkańcy Pisarzowic: Tomasz Gąsiorek, Lidia i Maciej Derbinowie (którzy także są współzałożycielami Fundacji „Krzyż Dziecka”), Wojciech Trembla, Anna, Oliwia i Maja Zamłyńskie i Edward Zacny, którzy już nieraz koncertowali dla Fundacji jako muzycy i wokaliści zespołów „Te Deum”, „Aptekersi”, diakonii „Solo Dios Basta” czy chóru parafialnego. Nową grupę razem stworzyli... w grudniu ubiegłego roku!

Z kolei zespół „Retrospekcja” powstał w roku 2004 w Wilamowicach. Tworzą go: Ania Majeranowska-Widomska, Ewa Nycz, Mateusz Widomski, Szczepan Cieślak, Krzysztof Dziedzic, Tomasz Kinecki i Joachim Komędera. W latach 2004–2012 występował na scenie muzyki religijnej pod nazwą „Magnificat”, zdobywając nagrody na ogólnopolskich festiwalach oraz grając liczne koncerty w całej Polsce. Byli też reprezentantami Polski podczas Światowych Dni Młodzieży w Madrycie w 2011 roku. W 2016 roku wystąpili w rodzinnym Bielsku-Białej przed ponad 10-tysięczną publicznością z całego świata, w ramach Światowych Dni Młodzieży, których finał odbył się w Krakowie. W lipcu 2019 roku zaprezentowali się na festiwalu „Alleluja czyli Happy Day” w Kielcach, podczas którego zdobyli główną nagrodę – Kryształową Barwę, w kategorii „Znany utwór w poetyce chrześcijańskiej” za wykonanie własnej aranżacji piosenki Anny Marii Jopek „Joszko Broda”.

Przez ponad godzinę muzycy obu grup prowadzili słuchaczy obecnych w pisarzowickim kościele, a także odbiorców internetowej transmisji przez historię narodzin Jezusa Zbawiciela i zapraszali do refleksji o jej znaczeniu dla nas wszystkich.

W czasie koncertu nie zabrakło „Kolędy dla Nieobecnych”. Wykonała ją Lidia Derbin. To od Lidii, jej męża Macieja i grupy ich przyjaciół zaczęła się historia Fundacji. Ich córeczka Ania urodziła się z bardzo skomplikowaną wadą serca w lipcu 2008 roku. Zmarła 19 lutego 2009 roku. Wkrótce razem postanowili wspierać wszystkich rodziców, którzy znajdują się w bardzo trudnej sytuacji spowodowanej stanem zdrowia ich dzieci.

„Kolędę dla Nieobecnych” Lidia zadedykowała także pamięci Bogdana Pudelki – zmarłego przed rokiem wielkiego przyjaciela Fundacji, przewodnika beskidzkiego, pedagoga, perfekcyjnego organizatora parafialnych wypraw górskich szlakami Jana Pawła II. Bogdan Pudelko zmarł 21 stycznia 2020 roku.

Zaangażowani w działalność Fundacji „Krzyż Dziecka” mieszkańcy Pisarzowic w konkretny sposób pomagają przede wszystkim chorym i niepełnosprawnym dzieciom, ale także dorosłym osobom samotnym i schorowanym. Jak mówił przed koncertem ks. Janusz Gacek, przez dwanaście lat działalności Fundacja zyskała pełną aprobatę, uznanie i zaufanie tych, którzy ją wspierają, jak i tych, którzy z jej wsparcia korzystają.

– Bóg zapłać wam za to. W wielu przedsięwzięciach wyręczyliście parafię – zaznaczył ks. Gacek, dodając, że kiedy on jako proboszcz wspólnoty nie jest w stanie pomóc przychodzącym po pomoc, ma pewność, że tę prośbę uzyskają u jego parafian prowadzących fundację.

Jak mówią Maciej Derbin i Grzegorz Cieślak z grona założycieli Fundacji i jej wolontariuszy, w związku ze stanem pandemii nie udało się w minionym roku zrealizować kilku wydarzeń, które odbywały się cyklicznie, a dzięki którym jej dobroczyńcy mogli się spotkać i wesprzeć materialnie jej konto.

– Niestety nie doszła do skutku jedna z naszych sztandarowych imprez – dwunasta biesiada, organizowana co roku na przełomie lipca i sierpnia we współpracy z Urzędem Gminy w Wilamowicach i Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Kultury, a ciesząca się wielkim zainteresowaniem wszystkich sympatyków naszej Fundacji – mówi G. Cieślak. – W dniu, w którym zazwyczaj się odbywała, zorganizowaliśmy symboliczny bieg pamięci Ani – pobiegliśmy w małym gronie, z naszymi dziećmi. Nasz dobry przyjaciel Bogusław Gacek zainicjował także wydarzenie „1 km = 1 zł” polegające na aktywnym spędzaniu czasu np. na rowerze, na rolkach lub biegając. Rekordzista przebiegł 410 km! Efekty tej wspaniałej akcji zobaczyliśmy na fundacyjnym koncercie, za co jesteśmy wdzięczni wszystkim jej uczestnikom.

Jak mówią przedstawiciele Fundacji, nie odbyły się również charytatywne turnieje piłkarskie, które co roku przyciągają wielu darczyńców.

– Wspaniałym zaskoczeniem natomiast była dla nas kwota, jaką pozyskaliśmy w wpłacie jednego procenta należnego podatku. Dzięki niej mogliśmy spokojnie pomagać wszystkim, którzy o pomoc nas prosili – podkreśla M. Derbin. – Rehabilitacje przebiegają planowo i bez przerw. Spotykamy się z osobami, które zgłaszają się do nas w związku z różnymi problemami dotyczącymi ich rodziny. Staramy się w miarę naszych możliwości nieść pomoc wszystkim potrzebującym. Nasza fundacyjna rodzina roztacza się. Obecnie pomagamy pięćdziesięciu podopiecznym – cieszymy się, ale równocześnie zdajemy sobie sprawę z odpowiedzialności, jaką bierzemy za te osoby.

Wszyscy, którzy chcą wesprzeć Fundację, mogą jej m.in. przekazać jeden procent podatku (KRS 0000330249).

W okresie przedświątecznym Fundacja przygotowała także bony dla osób samotnych i potrzebujących, które mogli realizować w sieci sklepów Delikatesy Centrum.

Artykuł oraz zdjęcie udostępniono dzięki uprzejmości redaktorów Gościa Bielsko-Żywieckiego, oryginalny materiał pochodzi z <https://bielsko.gosc.pl/doc/6703279.Kolędowanie-muzykow-z-Pisarzowic-i-Wilamowic-dla-Fundacji-Krzyz>

Wiosenne porządki w Hecznarowicach

Wiosna, wiosna, wiosna ach to Ty...

Na powitanie wiosny sołtys Hecznarowic wraz z Radą Sołecką i strażakami zaplanowali wielką akcję sprzątania. Na stronie fb @SolectwoHecznarowice pojawiła się zapowiedź wydarzenia pod hasłem „Wielkie sprzątanie. Pisarzówka w Hecznarowicach”, a na tablicach ogłoszeń plakat promujący tę pożyteczną akcję.

Jej celem było budzenie i wzmacnianie świadomości ekologicznej mieszkańców sołectwa oraz ich poczucia odpowiedzialności za środowisko naturalne. Kreowanie postaw proekologicznych, szczególnie w stosunku do naszych rzek, jest dziś istotne. Z jednej strony segregujemy śmieci i dbamy o porządek w najbliższym otoczeniu, z drugiej nasze rzeki, strumienie i lasy ciągle są zaśmiecanie.

Akcja spotkała się z szerokim odzewem. Niestety 20 marca zamiast wiosny przyszła zima i akcję trzeba było przełożyć. Otrzymała się w następną sobotę, 27 marca 2021 roku. Wzięli w niej udział sportowcy

i pszczelarze, dorośli, dzieci i młodzież, mieszkańcy sołectwa i goście z Kęt. Całość koordynowała OSP Hecznarowice, odbierając z wyznaczonych punktów worki ze śmieciami. A było ich niemało. Kawał dobrej roboty za nami!

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w „Wielkie sprzątanie”. To dzięki Wam nasza miejscowość stała się bardziej czysta. A radość i życzliwość towarzyszące akcji pozwalają wierzyć w lepszą przyszłość naszej planety.

Beata Nycz

Stowarzyszenie Przyjaciół Kaniówka i KGW Co u nas słychać?

W tym trudnym, objętym rygorami związanymi z pandemią 2020 roku udało nam się zrealizować część planu pracy, jaki sobie założyliśmy. W styczniu we własnym gronie odbyło się spotkanie świąteczne. W lutym także we własnym gronie świętowaliśmy tłusty czwartek i przychodziliśmy na zajęcia bibułkarskie, pisankowe i inne, wykonując ozdoby Wielkanocne i kolorowe bukietiki, przygotowując te prace na wystawę, która miała miejsce 10 marca. W tym dniu odbyło się zebranie sprawozdawcze Stowarzyszenia i obchody Dnia Kobiet. Nasze prace wręczałyśmy członkiniom i wszystkim gościom zebrania (46 bukietików). W maju pani Gabrysia Bertolin z Brzeszcz zwróciła się do nas z prośbą o przekazanie w miarę możliwości naszych prac na loterię. Urządziła ona z pomocą życzliwych ludzi piknik charytatywny na rzecz swojego brata ciężko poszkodowanego w wypadku na kopalni. Na ten cel podarowałyśmy kolekcję ciekawych kufli do piwa (10 sztuk), 10 prac warsztatowych oraz przekazałyśmy darowiznę na ten szczytny cel. W sierpniu w porozumieniu z koleżankami z KGW Dankowice przygotowywałyśmy oprawę Mszy Św. Dożynkowej (śpiew, dekoracja oraz wieniec dożynkowy). W tym celu zbierałyśmy i suszyłyśmy zboża, kwiaty i zioła, a w pierwszą niedzielę września z okazałym wieniec uczestniczyłyśmy w uroczystej Mszy Św. Dożynkowej w kościele parafialnym w Dankowicach. Na jesienne długie wieczory miałyśmy plan organizować spotkania kulinarne pod nazwą „Moje gotowanie”, gdzie wymieniać miałyśmy się nowymi przepisami potraw oraz tymi, które w naszych rodzinach najbardziej lubimy. 5 października odbyło się pierwsze i ostatnie takie spotkanie, uczestniczyło w nim 15 osób. Gotowałyśmy potrawkę z indyka z mnóstwem jarzyn na ostro, a na deser dżemy i soki własnej roboty z dobrą chałką. Kontynuacji spotkań przeszkodziła pandemia. W grudniu przeprowadzony został ge-

neralny remont naszej świetlicy, uszczelnione zostały pęknięcia murów w obydwu dobudowanych pomieszczeniach (sanitariaty i weranda), naprawiono zacieki z dachu i pomalowano wszystkie pomieszczenia. Po malowaniu zarządziliśmy generalne sprzątanie, wymianę firan i dekoracji. Do końca roku 2020 spotykałyśmy się nadal w grupach pięcioosobowych zgodnie z wytycznymi sanepidu na naszych warsztatowych zajęciach. W bieżącym 2021 roku, w terminie określonym przez Statut, 16 marca o godz. 17.00 odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze naszego Stowarzyszenia. Ze względu na małą frekwencję (13 osób) niemożliwym było przeprowadzenie głosowania i przesunięto je na kolejny termin, gdzie przy dostatecznej ilości członkiń poprzedni Zarząd przyjęty został na kolejną pięcioletnią kadencję. Zebraniu jak zwykle towarzyszyła wystawa naszych prac, poczęstunek i życzenia z okazji Dnia Kobiet.

Składam podziękowanie władzom naszej gminy, dyrekcji M-GOK, Radzie Sołeckiej Dankowic i wszystkim życzliwym nam osobom, bez których wsparcia byłoby nam bardzo trudno. Życzę wszystkim zdrowia i szybkiego powrotu „do normalności”.

Jadwiga Piłot

Promocja książki poświęconej miejscowości Dankowice

Z okazji obchodów 20-lecia powstania Towarzystwa Miłośników Dankowic wydano publikację książkową, której spotkanie promocyjne odbyło się 13 marca bieżącego roku w sali budynku OSP w Dankowicach. Książka pt. „Dankowice. Przeszłość i teraźniejszość. Przyczynki do monografii Dankowic jako typowej wsi pogranicza” powstała pod redakcją Antoniego Barcia i Kazimierza Kamińskiego i jest pierwszą publikacją w tak szerokim aspekcie opisującą miejscowość Dankowice.

Ze względu na obostrzenia sanitarne nie wszyscy mogli wziąć udział w spotkaniu. Zaproszonych gości, w tym burmistrza Wilamowic Mariana Trelę, radną powiatu bielskiego Dorotę Nikiel, przedstawicieli instytucji i organizacji społecznych z terenu gminy i Dankowic, autorów poszczególnych rozdziałów oraz wszystkich zaangażowanych w projekt powitał Kazimierz Kamiński – prezes stowarzyszenia Towarzystwo Miłośników Dankowic. Podczas promocji głos zabrali profesor Helena Synowiec, profesor Antoni Barcia i Kazimierz Kamiński. Na zakończenie każdy z zaproszonych otrzymał po egzemplarzu publikacji.

Wydanie książki zostało zrealizowane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, działania „Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER”, poddziałania „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”.

Sfinansowano ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, działanie: „Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER”, poddziałanie: 19.2. „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”, projektu grantowego „Promowana Ziemia Bielska” Lokalnej Grupy Działania Ziemia Bielska.

strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” w projekcie grantowym „Promowana Ziemia Bielska”.

MM

Wakacyjni odkrywcy, czyli Hecznarowice w szuwarach Giby 2021

Kiedy w 2020 roku Rada Sołecka w Hecznarowicach postanowiła zorganizować wyjazd wakacyjny dla dzieci i młodzieży, nie przypuszczaliśmy, ile przeszkód przyjdzie nam pokonać. Ale daliśmy radę, a pobyt w Chmielnie na Kaszubach okazał się bardzo udany. Ilość odkrytych miejsc, wiele niezapomnianych przeżyć i emocji sprawiło, że wszyscy wrócili zadowoleni. Na dodatek chcieli więcej, więc nie mogliśmy ich zawieść. W tym roku obraliśmy kierunek Podlasie, a konkretnie urokliwe miejsce nad jeziorem Pomorze w Puszczy Augustowskiej, czyli Giby znane z wyjazdów rodzinnych organizowanych przez Parafię św. Urbana w Hecznarowicach.

To wyjątkowo piękna okolica. W pobliżu znajdują się cztery rezerваты przyrody i Wigierski Park Narodowy oraz wiele atrakcji turystycznych. Jest to też dogodna baza wypadowa do wielu ciekawych eskapad po Podlasiu. Blisko stąd do Sejnow, Augustowa, klasztoru w Wigrach, Suwałk czy Białegostoku. Do tego bezpośredni kontakt z jeszcze nieskażoną naturą. Czegoż chcieć więcej, aby doświadczyć ciszy i spokoju, a do tego aktywnie wypocząć?

Nic więc dziwnego, że w tydzień po ogłoszeniu zapisów zappełniła się lista chętnych. Mało tego, zaczęła powstawać lista rezerwowa. Nie chcąc nikomu odmawiać, zamówiliśmy większy autokar i tak mamy 50 uczestników, którymi zaopiekuje się sześcioposobowa kadra. Kierownikiem wycieczki jest mgr Beata

Nycz – pedagog z wieloletnim stażem i doświadczeniem w organizacji wyjazdów dla dzieci i młodzieży. Zespół wychowawców tworzy pięcioro studentów, w tym kierunków pedagogicznych. Są to Natalia Formas, inż. Kamil Gawlik, Stanisław Łopadczak, Adrian Szczypka i Michał Szymik. Organizator wycieczki inż. Sebastian Handzlik to czynny nauczyciel. Cała kadra posiada wymagane przepisy MEiN uprawnienia. Będzie pracowała w formie wolontariatu. Mamy do

zrealizowania autorski program profilaktyki przeciwalkoholowej, a nasz wyjazd zostanie dofinansowany przez burmistrza Wilamowic Pana Mariana Trelę ze środków przeznaczonych właśnie na ten cel.

Trzeba dodać, że program wyjazdu jest niezwykle bogaty. Składają się na niego spływy kajakowe Czarną Hańczą, rejs statkiem po jeziorze Wigry, wycieczka do Rezerwatu Przyrody Tobolinka czy poznawanie fauny i flory regionu podczas zajęć w leśniczówce. Ale interesuje nas nie tylko przyroda Podlasia. Będziemy poznawać także kulturę regionu, jego historię i zabytki. Odwiedzimy między innymi Muzeum Ziemi Sejneńskiej, Muzeum Kanału Augustowskiego, zwiedzimy klasztor kamedułów malowniczo położony na jeziorze Wigry i stolicę regionu Białystok.

Jednak to jeszcze nie koniec atrakcji. Na uczestników wyjazdu czekają ciekawe zajęcia, gry i zabawy, warsztaty plastyczne, zawody sportowe i kino plenerowe. Jeżeli do tego dodać możliwość odpoczynku (w wolnej chwili, o ile taka się znajdzie) nad jeziorem, na piaszczystej plaży, w pięknych okolicznościach przyrody, to czegoż chcieć więcej do szczęścia? Chyba tylko pięknej pogody.

O szczegółach będziemy informować na stronie fb @SolectwoHecznarowice.

*Rada Sołecka Hecznarowice
Organizator inż. Sebastian Handzlik*

29. Finał WOŚP w Hecznarowicach #pomaganiejestfajne

To już niemal trzydzieści lat odkąd gra Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Zmieniają się prezydenci, zmieniają się rządy, a Jurek Owsiak nadal przewodzi Orkiestrze i jednoczy miliony Polaków wokół idei pomagania innym. Sprzęt zakupiony dzięki Fundacji wspomaga polskie szpitale i ratuje życie i zdrowie małych pacjentów oraz seniorów. Obecnie, w dobie pandemii wspomaga także walkę z koronawirusem.

31 stycznia 2021 roku odbył się długo oczekiwany, przekładany 29. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Wolontariusze WOŚP w tym roku zbierali na dziecięcą laryngologię, otolaryngologię i diagnostykę głowy. Mimo różnych przeciwności Polacy znów pokazali, że mają wielkie serca. Był to dzień miłości, życzliwości i ofiarności, a ilość ciepłych słów, jakimi obdarowani zostali kwestujący, pozwala z optymizmem patrzeć w przyszłość.

Jak co roku nie zawiodły także Hecznarowice. Ochotnicza Straż Pożarna tradycyjnie już uczestniczyła w Finale na Rynku w Bielsku-Białej, ale w tym roku okazało się to niemożliwe. Strażacy nie zrezygnowali jednak ze wsparcia Orkiestry, a przyjęło ono

tym razem inną formę. Znakomicie wpisali się w popularne w tegorocznym finale licytacje wyjątkowych przedmiotów. Sztabowi WOŚP Grupa Ratownictwa PCK Bielsko-Biała Sztab nr 5512 udostępnili remizę do sesji fotograficznej. Na licytację został bowiem wystawiony zabytkowy pojazd pożarniczy. Pan Andrzej Kondrat i firma Takoni sp. z o.o. przekazali samochód specjalistyczno-pożarniczy Willys 6-226, 4x4. Jest on przedmiotem kolekcjonerskim, należącym do grupy pojazdów zabytkowych oraz rzadkim modelem pojazdu pożarniczego wyprodukowanym w 1959 roku. Jest z pewnością jednym z nielicznych (o ile nie jedynym) egzemplarzem tego modelu przystosowanym dla potrzeb pożarnictwa w kraju. Samochód znakomicie prezentował się przed remizą OSP Hecznarowice.

Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy to czas, kiedy w naszych sercach płonie chęć pomagania drugiemu człowiekowi. Dlatego nigdzie nie mogło zabraknąć wolontariuszy z charakterystycznymi puszkami. W Hecznarowicach, tak jak w całej gminie, kwestowali wolontariusze ze Stowarzyszenia Wędkarskiego Kaniowski Karp Królewski Sztab nr 2861.

Ciepła herbatka i miła pogawędka czekała na nich w Sołtysówce. Mieszkańcy Hecznarowic jak zwykle nie zawiedli. Udowodnili, że #pomaganiejestfajne i dają satysfakcję.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w tegoroczne granie WOŚP. To dzięki Wam padł kolejny rekord. Do zobaczenia za rok!

Beata Nycz

KONDOLENCJE

Z wielkim smutkiem przekazujemy informację o śmierci

Śp. Grzegorza Szetyńskiego

Wicestarosty Bielskiego, Radnego Powiatu Bielskiego

Trudno wyrazić, jak wielką stratę poniósł cały region Podbeskidzia, nie tylko Powiat Bielski, gdzie żył i działał na co dzień.

Wieloletnia praca na rzecz samorządu lokalnego na wielu różnych polach aktywności

Śp. Grzegorza zawsze cechowała się wielkim zaangażowaniem i szlachetnością.

Potrafił nie tylko zauważyć i pochylić się nad ludzkimi problemami, ale i znaleźć konkretne rozwiązania i pomoc.

Wiele inicjatyw charytatywnych oraz społecznych było jego dziełem, o czym przez wrodzoną skromność rzadko mówił.

Od lat współpracowaliśmy także dla dobra i rozwoju Gminy Wilamowice, co zaowocowało licznymi przedsięwzięciami i inwestycjami.

Był naszym przyjacielem w najlepszym tego słowa znaczeniu i takim pozostanie w naszej pamięci.

Brakuje nam słów, żeby wyrazić nasz żal, bo takich ludzi nie sposób zastąpić.

Marian Trela, Burmistrz Wilamowic

Stanisław Gawlik, Zastępca Burmistrza Wilamowic

Stanisława Kudłacik, Przewodnicząca Rady Miejskiej w Wilamowicach

„Znak Wschodzący Wodnika” Nowa powieść mieszkanki Pisarzowic

Małgorzata Kulczyk, autorka tej interesującej i oryginalnej powieści, jest mieszkanką Pisarzowic.

Jest to już druga jej pozycja książkowa na rynku. Pierwsza – „Opowieści o życiu na Marsie” – ukazała się w lipcu 2020 roku.

„Znak Wschodzący Wodnika” to, zgodnie z opisem od wydawcy, historia takiego jednego, co żył dawno temu, jeszcze przed chrystianizacją, na terenach współczesnej Polski. Zwano go Posępny, miał zieloną skórę, błonę między palcami i trafił tu z Atlantydy. Poza tym potrafił gadać z myszami (albo też myszy potrafiły gadać z nim), rzucać czary i dziwić się światu.

A powodów do zdziwienia miał mnóstwo, bowiem okazało się, że ludzkość bardzo, ale to bardzo się zmieniła, a woda ognista działa na współczesnych inaczej niż w czasach pamiętnych naszemu bohaterowi. Nietypowe metody nawracania ludzi na właściwą drogę, jakie posiadał w swoim repertuarze Posępny, stanowiły jedyną szansę na jej ocalenie... Ale czy rola zbawcy świata, a konkretniej polskiej rzeczywistości, przypadła mu do gustu? Przeczytajcie!

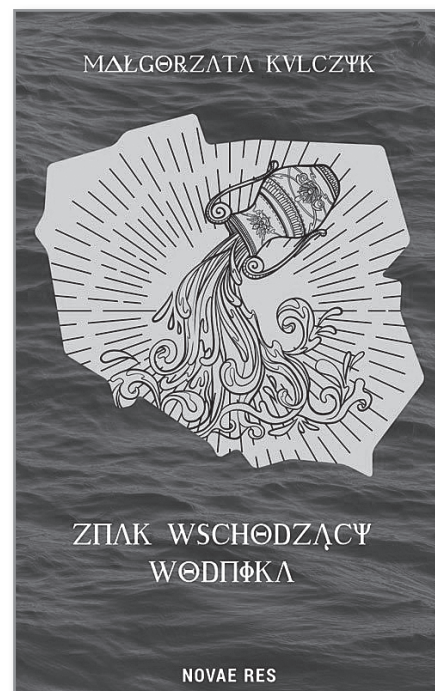
Zainteresowanych twórczością autorki odsyłamy na strony:

<https://lubimyczytac.pl/ksiazka/4948354/znak-wschodzacy-wodnika>

oraz

<https://nakanapie.pl/ksiazka/znak-wschodzacy-wodnika> gdzie ukazują się recenzje powieści, które, miejmy nadzieję, zachęcą do sięgnięcia po tę pozycję.

Zapraszamy również na profil na Instagramie: @gryzmlistka

Ostatnie akordy kolęd i pastorałek

*Piękny Jezu matuleńki
Boże, chłopcze młodziuteńki,
czemu spoczywasz w żłóbeczku,
odzian w chusty dziedziąteczko?*

Ks. G. J. Zdziejowski

Każdego roku 40 dni po Bożym Narodzeniu Kościół Katolicki obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. To pamiątka ofiarowania Jezusa w świątyni w Jerozolimie. W Polsce obchodzone jest także święto Matki Boskiej Gromnicznej. Tego dnia wierni przynoszą do świątyni świece gromniczne.

W tym to dniu w kościele parafialnym pw. św. Marcina podczas ostatniej mszy świętej cichną ostatnie akordy kolęd i pastorałek, kończy się radosny okres Bożonarodzeniowy.

Członkowie Zespołu Regionalnego „Pisarzowianki” nie wystąpili z koncertem w kościele, jak było wczesnie planowane (niestety obostrzenia covidowe nadal są), ale uświetnili śpiewem kolęd i pastorałek ostatnią mszę świętą, którą odprawił ksiądz Mateusz. Podczas mszy świętej członkowie zaśpiewali (była to premiera) przepiękną kolędę napisaną przez kaznodzieję Grzegorza Jana Zdziejowskiego z Łasku. Ksiądz ten był nie tylko wspałym kaznodzieją kontrreformacyjnego Kościoła, związanym z warstwami ludowymi, ale i poetą. Pracował w naszej parafii w latach 30. XVII wieku. Muzykę do kolędy „Żłóbek Narodzenia Pana” napisał „współczesny już” akompaniator zespołu Kuba.

Członkowie serdecznie podziękowali księdzu Januszowi Gackowi za umożliwienie zespołowi chwalenia Pana poprzez śpiew w kościele także podczas innych uroczystości w ciągu całego 2020 roku. Na zakończenie ksiądz Mateusz podziękował także członkom zespołu za uświetnienie mszy świętej w święto Ofiarowania Pańskiego śpiewem kolęd i pastorałek.

Podsumowując ten świąteczny, radosny okres pracy Zespołu, trudno nie podziękować wszystkim jego członkom oraz akompaniatorowi Kubie za wielkie zaangażowanie i wytrwałość podczas prób, a także radość i uśmiech podczas śpiewu jakże pięknych

kolęd i pastorałek. Dziękuję serdecznie nie tylko w swoim imieniu. Podziękowania składam szczególnie dlatego, iż mimo trochę „zwariowanych” prób i ich charakteru przychodzili, ćwiczyli i wesoło się bawili. Wspaniale przystosowali się do obecnych okoliczności pracy. Dziękuję także młodzieży – Kai, Roksanie, Wiktorii, Danielowi za wsparcie głosowe i młodzieńczą werwę. Podziękowania kieruję także do Julci-Maryi, Bartosza-Józefa i Julci-aniółeczka, którzy wczuli się w rolę Świętej Rodziny podczas nagrywania kolęd.

Warto też wspomnieć, że członkowie zespołu nagrywali także kolędy i pastorałki, uczestnicząc w ten sposób w Przeglądach Kolędniczych organizowanych przez RZRKiOR Bielsku-Białej oraz Portal MojaWieś. Można było słuchać naszego śpiewu na YouTube czy Facebooku.

Kierownik Z. R. „Pisarzowianki” Cecylia Puzoń

Z pasji i miłości do pszczół Działalność Koła Pszczelarzy w Hecznarowicach

Pszczelarze z Hecznarowic obchodzili niedawno 40-lecie własnej organizacji. Jednak pszczelarstwo w tej miejscowości ma znacznie dłuższą tradycję. Przed II wojną światową miejscowi pszczelarze byli członkami Małopolskiego Związku Pszczelniczego we Lwowie. Należeli do Oddziału w Kętach, który zrzeszał pszczelarzy z miasta i okolicznych wiosek. Zachował się spis jego członków z 1933 roku. Hecznarowice reprezentowali wówczas: Józef Foks, Jan Kacorzyk, Franciszek Kos, Józef Suski, Jan Kosmaty, Karol Kacorzyk i Ludwik Mleczeko.

Po wojnie Koło Pszczelarzy w Kętach zostało reaktywowane. Należeli do niego pszczelarze z Kęt, Międzybrodzia, Bujakowa, Porąbki, Nowej Wsi, Bielan, Bulowic, Pisarzowic i Hecznarowic. Tak było do końca lat siedemdziesiątych.

W 1980 roku pszczelarze z Hecznarowic postanowili odłączyć się i założyć własne Koło. Pierwszym jego prezesem został wybrany Edward Mleczeko. W tym czasie członkowie Koła brali udział w szkoleniach w Kętach oraz w Bielsku-Białej. Rozpoczęto też współpracę i zakup matek pszczelich od hodowcy z Dzięgielowa, Jerzego Kubeczki. Edward Mleczeko był prezesem do roku 1994, a następnie na jego miejsce wybrany został Mieczysław Handzlik. Pełnił tę funkcję przez jeden sezon i zrezygnował. W 1995 roku wybrano nowego prezesa Mariana Flasz. Koło prowadziło działalność w ramach struktur Wojewódzkiego Związku Pszczelarzy w Bielsku-Białej. Przy jego pomocy rozpoczęto szkolenia, na które przybywali do Hecznarowic bielscy działacze Związku, jak na przykład Jan Kuder. Oprócz tego pszczelarze brali czynny udział w szkoleniach w Andrychowie, Wiśle, Kętach, Oświęcimiu oraz Bestwinie, w obchodach 30-lecia BZP „Bartnik” w Bielsku-Białej oraz w VII Regionalnych Dniach Pszczelarza Podbeskidzia. W obchodach tych czynny udział brali Marian Flasz oraz Mieczysław Handzlik.

2010 roku ze względu na stan zdrowia Marian Flasz zrezygnował z funkcji prezesa, a nowym został wybrany Damian Ryszard Baganec. Powołany nowy Zarząd Koła, składający się z prezesa Baganca, wiceprezesa Wiesława Pajaka i skarbnika Mariana Flasz kontynuuje dotychczasową działalność. W kolejnych latach jego członkowie uczestniczą w szkoleniach dla pszczelarzy i kandydatów na pszczelarzy finansowanych przez Agencję Rynku Rolnego. Korzystają z możliwości zakupu sprzętu pszczelarskiego, lekarstw, matek i odkładów pszczelich w ramach „Wsparcia rynku produktów pszczelich” oraz innych projektów Unii Europejskiej. Tradycyjnie już 7 grudnia uczestniczą w Ogólnopolskiej Pielgrzymce na Jasną Górę, dziękując swojemu patronowi św. Ambrożemu za owoc pszczelego roju, równocześnie prosząc o boże błogosławieństwo i opiekę na dalszy trud życia i pracy. Koło Pszczelarzy prowadzi promocję miodów i produktów pszczelich, zdrowej żywności bez GMO. Uczestniczy w festynach i imprezach kulturowo-oświatowych organizowanych w powiecie i gminie. W 2019 roku odbyły się XXXVII Ogólnopolskie Dni Pszczelarza w Bielsku-Białej, którego organizatorem był BZP „Bartnik”. Nie zabrakło na nich pszczelarzy z Hecznarowic.

Bardzo dobrze układa się współpraca Koła z Urzędem Gminy w Wilamowicach. Pszczelarze mogą liczyć na wsparcie swojej działalności, otrzymując środki na zakup

drzew i krzewów miododajnych, a z Rady Sołeckiej na zakup leków dla pszczół. Są również wspierani przez BZP „Bartnik”, korzystają z dotacji Agencji Rynku Rolnego.

Obecnie Koło Pszczelarzy w Hecznarowicach liczy 19 członków. W związku z ogłoszoną w 2020 roku pandemią koronawirusa rok ten był najbardziej ubogi w wydarzenia. Nie było spotkań integracyjnych, wycieczek, szkoleń dla pszczelarzy. Nie odbyły się także obchody 40-lecia założenia Koła, udało się jedynie zamówić obraz przedstawiający Maryję Królową Pszczół. Obraz został odebrany w sierpniu 2020 roku i czeka na poświęcenie. Ufundowany przez pszczelarzy obraz członkowie Koła zamierzają ofiarować mieszkańcom Hecznarowic na pamiątkę 40-lecia powstania Koła Pszczelarzy w Hecznarowicach.

Beata Nycz

SZKOLNICTWO

#wirusoochrona #lekcjaHIGIENY - akcja profilaktyczna w Przedszkolu Publicznym w Wilamowicach

W związku z aktualną sytuacją epidemiologiczną, związaną z rozprzestrzenianiem się wirusa COVID-19 Przedszkole Publiczne w Wilamowicach wzięło udział w akcji informacyjno-edukacyjnej „Wirusoochrona”, zainicjowanej przez Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego. W trakcie zajęć dzieci pogłębiły swoją wiedzę w zakresie zapobiegania chorobom zakaźnym przenoszonym drogą kropelkową. Zgłębiliśmy temat bakterii i wirusów, bezpośrednio związanych z chorobami przedszkolaków. Poznaliśmy sposoby ochrony przed zarazkami. Przedszkolaki przypomniły sobie o podstawowych zasadach higieny oraz jej roli jako podstawowego środka zapobiegania przenoszeniu się wirusów, takich jak: niedotykanie oczu, nosa i ust brudnymi rękoma, częste mycie rąk wodą z mydłem przez min. 30 sekund. Przedszkolaki wiedzą również, że zachowanie dystansu społecznego, noszenie maseczek zasłaniających nos i usta oraz zasłanianie buzi podczas kichania lub kaszlu chusteczką lub zgięciem łokcia ogranicza rozprzestrzenianie się wirusów. Nasze dzieciaki doskonale zdają sobie sprawę również z tego, że zdrowe odżywianie oraz aktywność fizyczna wspomagają naszą odporność, dzięki czemu jesteśmy mniej narażeni na ewentualne choroby czy przeziębienia. Dodatkowo w ramach przeprowadzonych zajęć wykonaliśmy eksperymenty, które zobrazowały dzieciom, jak ważne jest właściwe mycie rąk (np. mycie rąk w ciepłej wodzie).

Akcja „Wirusoochrona” ma na celu promowanie działań profilaktycznych w zapobieganiu rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych. Propagowanie tego typu zachowań pozwoli zwiększyć bezpieczeństwo podczas pobytu w przedszkolu.

Nauczycielki Przedszkola Publicznego
w Wilamowicach

Czytelniczy projekt edukacyjny „Mole książkowe”

*Nikt nie rodzi się czytelnikiem,
czytelnika trzeba wychować*

Droży Rodzice!

W dzisiejszych czasach czytanie książek i sięganie po książkę staje się coraz mniej popularną formą spędzania przez dzieci wolnego czasu. Coraz chętniej korzystają one z komputera, telefonu, telewizji. Trwająca pandemia też przyczyniła się do znacznego spadku wypożyczeń. A przecież brak systematycznego kontaktu z książką staje się źródłem wielu kłopotów uczniów. Pojawiają się problemy z czytaniem ze zrozumieniem, z uważnym słuchaniem, z umiejętnością ładnego wypowiedzania się, z rozwijaniem swych zainteresowań itp.

Projekt edukacyjny „Mole książkowe” opracowany przez p. Marylę Pająk i p. Renatę Stawowczyk stawia książkę w centrum uwagi uczniów kl. IA, do których jest skierowany i zakłada osiągnięcie celów:

1. Zmianę postaw i nastawień uczniów kl. IA do czytania
2. Rozwijanie zainteresowania czytaniem i pisanem
3. Wyzwolenie w uczniach kreatywności i radości, jakie może dać książka
4. Rozwijanie wiary we własne możliwości
5. Wzrost czytelnictwa w bibliotece szkolnej i kształtowanie nawyku korzystania z biblioteki.

Głównymi założeniami projektu jest zachęcanie uczniów do sięgania po książkę, a nie przymus, nagradzanie za aktywność a nie ocenianie, radość ze zdobywania nowych umiejętności w kreatywnych zabawach związanych z fabułą książki, a nie bezczynność.

Projekt edukacyjny „Mole książkowe” przewidziany do realizacji w II semestrze roku szkolnego 2020/2021 zakłada cykliczną organizację przez jego organizatorki ciekawych wydarzeń z książką w roli głównej. Będą się odbywać 2 razy w miesiącu dla wszystkich dzieci w klasie, a zadania wynikające z zabaw w szkole będą kierowane do chętnych uczniów. Po zakończeniu projektu aktywność uczniów będzie nagradzana dyplomami, nagrodami rzeczowymi i upominkami. Jednocześnie pozwoli wszystkim chętnym uczniom na odniesienie sukcesu, sukcesu na miarę ich możliwości, tak by każde dziecko miało szansę polubić czytanie i wartości, które z sobą niesie.

Tego z całego serca życzą pierwszoklasistom organizatorki.

Drogi Dzieci!

Pamiętajcie, że czytanie książek to najpiękniejsza zabawa. Zapraszamy do udziału w książkowych zabawach. Zachęcamy do odwiedzania biblioteki i czytania książeczek.

Renata Stawowczyk i Maryla Pająk

„Szkolne przygody gangu Fajniaków” Program edukacyjny realizowany w Przedszkolu Publicznym w Dankowicach

„Chroniąc przyrodę, chronimy człowieka” – to hasło nabiera z każdym dniem ostrości, staje się oczywiste dla każdego myślącego człowieka nie tylko w Polsce, ale także na całym świecie. Jednym z kierunków działania jest potrzeba powszechnej edukacji ekologicznej społeczeństwa.

Aktywny kontakt z przyrodą pozwala wykształcić u dziecka właściwy stosunek do wszystkiego, co żywe, stopniowo doprowadzając do zrozumienia przez nie stanowiska i roli człowieka w przyrodzie.

Te nader ważne problemy są istotą poczynań w moim przedszkolu. Już od kilku lat realizujemy programy edukacji ekologicznej. Optymalizacja działania pedagogicznego jest czynnikiem dominującym w kształtowaniu wszechstronnego rozwoju dziecka w toku jego własnej aktywności podczas bezpośrednich kontaktów z otaczającym światem. Dzieci bezustannie wzbogacają swój zakres wiedzy i umiejętności poprzez samodzielne doświadczenia i odkrywania. Rozumienie znaczenia podstawowych czynników takich jak: słońce, powietrze, ziemia i woda dla życia każdego organizmu na naszej planecie jest punktem wyjścia w edukacji ekologicznej.

W tym roku szkolnym nasze przedszkole zrealizowało program edukacyjny „Szkolne przygody gangu Fajniaków” oraz wzięło udział w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez sieć sklepów „Biedronka”. Wraz z Fajniakami pokazywaliśmy dzieciom magię natury, ucząc wrażliwości ekologicznej i troski o środowisko. Poznając kolejne przygody Fajniaków, dzieci miały pole do kreacji i eksperymentowania. Zajęcia miały charakter praktyczny, stworzyły możliwość poznania przez zabawę czterech żywiołów natury: wody, powietrza, ognia i ziemi, a także zaszczepienia wśród dzieci pasji do ekologii. W konkursie wzięło udział 2144 placówek oświatowych, z których czterysta zdobyło nagrodę, w tym nasze przedszkole. Nagrodę otrzymaliśmy za realizację modułu: „Ziemia”. Doceniono nas za kreatywność w przygotowa-

niu zajęć i prac plastycznych, innowacyjne podejście do tematu oraz wysoki poziom realizacji.

Dzieci otrzymały maskotki, magiczne ołówki do posadzenia w doniczce oraz dyplomy.

Danuta Noworyta

Wiwat karnawał! Ach, cóż to był za bal

Do tego dnia nasi milusińscy przygotowywali się bardzo długo i starannie. Już wcześniej wśród przedszkolaków dochodziło do emocjonujących rozmów dotyczących przebrania, tańców i konkursów. Wreszcie nadszedł ten długo oczekiwany dzień – 4 lutego 2021 roku. Z relacji rodziców można było wywnioskować, że noc poprzedzająca tę imprezę była wyjątkowo długa. Pomimo niesprzyjającej aury dzieci z przedszkola w Wilamowicach we wspaniałych humorach przybyły do przedszkola na coroczny bal karnawałowy. Niestety w związku z panującą pandemią w tym roku impreza nie odbyła się na sali OSP, nie mogły wziąć w niej udziału również inne dzieci, które na co dzień nie uczęszczają do naszej placówki. Zabawa miała miejsce w wyznaczonych salach przedszkolnych, a poprowadziły ją nauczycielki danych grup wiekowych. Dzieci przy dźwiękach radosnej, dziecięcej oraz dyskotekowej muzyki wspaniale się bawiły. Wśród tegorocznych kreacji karnawałowych szczególnym powodzeniem cieszyły się przebrania Elzy oraz Anny z „Krainy Lodu”, księżniczek oraz innych bohaterów z ulubionych baśni, kowbojów, rycerzy, policjantów, strażaków, ratowników medycznych, superbohaterów oraz wielu innych barwnych i ciekawych postaci. Przedszkolaki miały okazję uczestniczyć w przygotowanych konkursach, zabawach oraz w sesji fotograficznej. Radosne tańce dzieci przeplatane

były słodkimi poczęstunkami, które zostały zakupione z funduszy Rady Rodziców.

Cieszymy się bardzo, że mimo trudnego dla wszystkich czasu udało się nam zorganizować tegoroczny bal karnawałowy, a dzieci w pełni oddały się zabawie.

Nauczycielki Przedszkola

Dzień Nauki Polskiej w Przedszkolu Publicznym w Wilamowicach

Dnia 19 lutego 2021 roku obchodziliśmy po raz drugi w naszym Przedszkolu „Dzień Nauki Polskiej”. To święto nie bez przyczyny ma taką a nie inną datę, ponieważ właśnie wtedy urodził się Mikołaj Kopernik. To jeden z wielu Polaków, który dążył do odkrycia prawdy tworzącej naukowy fundament.

Z tej okazji każda z grup przygotowała na ten dzień swoją koncepcję zajęć dydaktycznych. Dzieciom zostały przybliżone sylwetki najwybitniejszych rodzimych naukowców takich jak: Mikołaj Kopernik, Jan Heweliusz, Ignacy Łukasiewicz, Karol Olszewski, Zygmunt Wróblewski, Maria Skłodowska-Curie, Henryk Arctowski, Ludwik Hirsztfeld, Stefan Banach.

W ramach projektu realizowanego w naszym przedszkolu „Spotkanie z tekstem literackim” najstarsze grupy udały się do szkolnej biblioteki, gdzie obejrzały wystawę poświęconą polskim naukowcom. Następnie pani Basia wygłosiła prelekcję na temat „Dnia Nauki Polskiej”. Na zakończenie spotkania pani bibliotekarka przeczytała dzieciom fragment książki Błażeja Kusztelskiego i Bogumiła Orlińskiego „Nazywam się Mikołaj Kopernik” oraz opowiadanie „Franklin i statek kosmiczny”.

Przedszkolaki obejrzały również filmy edukacyjne obrazujące życie i potencjał naukowy Marii Skłodowskiej-Curie, dwukrotnej Noblistki w dziedzinie fizyki i chemii oraz Mikołaja Kopernika, który całe swoje życie poświęcił nauce i pracy. Natomiast w jednej z grup wyznaczone wcześniej dzieci przygotowały w formie inscenizacji krótkie scenki przybliżające prace badawcze tychże naukowców. Dzieci poznały też znaczenie aparatów rentgenowskich, które zrewolucjonizowały świat w różnych dziedzinach życia.

Cały miniony tydzień poświęciliśmy na zabawy badawcze i eksperymenty. Poznaliśmy tajemnice zawodu archeologa. Wykonaliśmy ciekawe prace plastyczno-konstrukcyjne, między innymi lunety Heweliusza, który był znamienitym konstruktorem instrumentów badawczych. Z kolei przy pomocy kolorowych tuszy i pipet, łączyliśmy kolory i wykonaliśmy malowidła na wzór rysunku naskalnego z Altamiry.

Dzień Nauki Polskiej stanowić ma inspirację do pójścia w ślady wybitnych polskich badaczy i wzmocnić wśród dzieci zainteresowanie nauką. Zatem wdramy te treści począwszy od najmłodszych lat przedszkolnych. Każdy ma przecież jakieś pasje i zainteresowania. Warto je dostrzec i rozwijać w dzieciach, by w przyszłości mogły się stać Wielkimi Ludźmi. Przedszkolaki najlepiej zachęcać do poznawania otaczającego je świata poprzez wykonywanie z nimi różnego rodzaju eksperymentów oraz zabaw badawczych. Dlatego od początku roku przedszkolnego dzieci w naszym przedszkolu chętnie uczestniczyły w tego typu działaniach. Zabawy badawcze nie tylko bawią, ale również są wspaniałą okazją do zdobywania wiedzy i nowych umiejętności. Kształtują u nich myślenie przyczynowo-skutkowe oraz umiejętność wnioskowania. Warto dzieciom umożliwiać tego typu działania, bo w przyszłości to właśnie one mogą się stać wspaniałymi naukowcami, którzy będą zmieniać świat i przekazywać wiedzę kolejnym pokoleniom.

Nauczycielki Przedszkola

Wspomnienia z ubiegłego roku Wolontariat

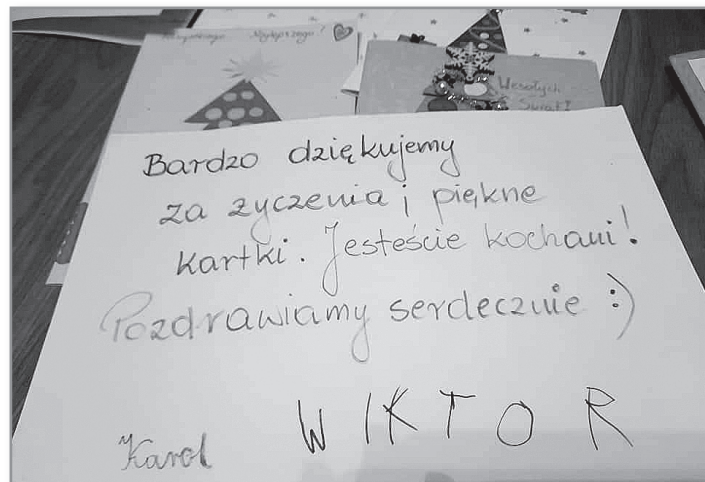
Wolontariat pochodzi od łacińskiego słowa voluntarius, oznaczającego dobrowolność, ochotniczość i oznacza dobrowolną, nieodpłatną oraz świadomą pracę na rzecz innych ludzi lub całego społeczeństwa. A zatem wolontariusz to osoba, która ochotniczo i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na rzecz innych. Tym bardziej cieszymy się, że tylu uczniów Szkoły Podstawowej w Wilamowicach wyraziło chęć przystąpienia do nowo powstałego Szkolnego Koła Wolontariatu. Działania charytatywne w naszej szkole prowadzimy corocznie, ale teraz możemy oficjalnie ogłosić, że Koło rozpoczęło swoją działalność.

We wrześniu wolontariusze postanowili zorganizować zbiórkę karmy, koców i zabawek dla zwierząt ze schroniska. Jak zawsze uczniowie i rodzice naszej szkoły stanęli na wysokości zadania i zebraliśmy taką ilość rzeczy dla milusińskich, że schronisko należało odwiedzić dwukrotnie!

Czas jest dla wszystkich bardzo trudny i nasze działania w obecnej chwili też są ograniczone, ale mamy mnóstwo pomysłów na bezinteresowną pomoc.

Kolejną naszą akcją było tworzenie i wysyłanie kartek świątecznych i urodzinowych dla dwóch braci. Po zapoznaniu się z historią Karola i Wiktora stwierdziliśmy, że chcemy chociaż w taki sposób wywołać uśmiech na ich twarzach. Dziękujemy serdecznie wszystkim uczniom i ich rodzicom za odzew – spłynęła do nas bardzo duża ilość kartek! Jak zwykle możemy liczyć na naszą szkolną społeczność, z czego jesteśmy bardzo dumni.

Kartki już trafiły do chłopaków i byli bardzo szczęśliwi! Pozwolimy sobie zacytować wiadomość od pani Moniki Caban – mamy Wiktora i Karola: „Dobry wieczór, niedawno doszła do nas paczka z kartkami. Niesamowita ilość, wszystkie piękne, własnoręcznie robione – jesteśmy bardzo zaskoczeni! Brak słów, by

odpowiednio podziękować. Jesteśmy dumni z dzieci, że są tak wrażliwe, pomimo że nie znają osobiście każdy z uczniów napisał tak piękne życzenia. Takich osób na trzeba na świecie... Dzięki nim świat jest lepszy”.

Warto też wspomnieć, że nasi wolontariusze bardzo angażują się indywidualnie – wykonują rękodzieła, które później jest licytowane na aukcjach charytatywnych. Cieszymy się, że mamy tak zaangażowaną i empatyczną młodzież.

Jeszcze raz bardzo wszystkim dziękujemy, pamiętajcie, że dobro wraca ze zdwojoną siłą!

*Wolontariusze Szkolnego Koła Wolontariatu z opiekunkami
Pauliną Tatoń-Praciak i Barbarą Nawrocką*

OCHRONA ZWIERZĄT

Puszczanie psa luzem bez opieki - odpowiedzialność i konsekwencje nie tylko dla właściciela

Oto historia psa Tito z pobliskiej miejscowości, którego pewnego mroźnego dnia zobaczyły dwie miłe panie, idącego niepewnym krokiem chodnikiem. Sprawiał wrażenie zmęczonego. To, że mróz dał mu się we znaki, zobaczyły, gdy zbliżyły się do niego. W tym dniu na zewnątrz było -15°C , więc naturalnym odruchem serca było sprawdzenie, co dzieje się ze zwierzęciem. Zabrały go do samochodu, następnie do domu z uwagi na to, że w okolicy nie było jego właściciela. Nakarmiły go i ogrzały.

Rozpoczęły poszukiwania właściciela, telefonowały do znanych mieszkających w pobliżu, następnie do schroniska (Przypominamy, w pierwszej kolejności należy poinformować schronisko! To pierwsze miejsce, gdzie dzwoni właściciel zagubionego psa), umieszczały zdjęcia i ogłoszenia na portalach informacyjnych. Następnie zwróciły się z prośbą o pomoc Fundacji Budrysek, która przekazała informacje o psie do pobliskich weterynarzy, opublikowała ogłoszenie o znalezieniu psa i poszukiwaniu jego właściciela. Osoby z Fundacji jeździły po terenie, gdzie pies został odnaleziony i rozpytywały mieszkańców w celu ustalenia miejsca jego zamieszkania. Niestety było już późno, więc piesek musiał zostać zabezpieczony na noc. Spędził ją w domu... niestety nie swoim. Do Fundacji docierały informacje, że piesek stale jest widywany w tej miejscowości, spotykany w różnych miejscach od długiego już czasu. Oczywiście było, że gdzieś tutaj mieszka, a brak reakcji mieszkańców, świadczy jednak o pewnej obojętności: piesek biega, a niech sobie biega. W końcu znalazła się osoba, która poinformowała, w którym domu można znaleźć jego właściciela. Rano został dostarczony pod wskazany adres i tam osoby z Fundacji Budrysek uzyskały informację, że jego właścicielka zmarła już jakiś czas temu, a rodzina, która dała mu schronienie, nie ma tak wiele czasu, aby poświęcić mu wystarczającą ilość uwagi. Dobrzy ludzie chcieli zabezpieczyć psa swojej zmarłej bliskiej, lecz w natłoku obowiązków nie byli w stanie dać mu należytej opieki. Na proste pytanie „czy mamy mu szukać nowego domu”,

odpowiedź była twierdząca. Tego samego dnia pojawiły się ogłoszenia o poszukiwaniu domu dla Tito, który został wykastrowany i założono mu czip. Jeżeli chcesz adoptować Tito i dać mu szczęśliwy dom, wejdź na profil Facebook Fundacja Budrysek, tam

znajdziesz ogłoszenie dotyczące jego lub innego czworonożnego kompana szukającego domu. Pamiętaj, dając dom zwierzęciu w potrzebie, stajesz się bohaterem!

Tak duży nakład pracy kilku osób, wywołał jeden puszczonego luzem bez opieki pies! Możesz wesprzeć działania na rzecz zwierząt, przekazując swój 1% na cele statutowe Fundacja Zwierząt Skrzywdzonych i Porzuconych **BUDRYSEK** KRS 0000398339. Dziękujemy.

Wielu właścicieli zwierząt, choć nie chce się ich pozbyć, uważa, że puszczanie ich swobodnie, to dobry pomysł, bo zwierzęta czują się wolne i zawsze wracają do domu. Nic bardziej mylnego, zwierzę pozostawione bez opieki narażone jest na wiele niebezpieczeństw, a za krzywdę, która może go spotkać, odpowiada osoba, pod której opieką się znajduje, nie tylko jego właściciel!

Każdy mieszkaniec Gminy Wilamowice powinien reagować, gdy widzi biegające zwierzę, dzwoniąc do **Urzędu Gminy w Wilamowicach 33 812 94 54** lub na Komisarjat Policji w Kobiernicach pod nr telefonu: **33 817 52 12**. Należy to postrzegać jako pomoc i ratunek dla tego konkretnego zwierzęcia, które widzimy samo na ulicy. Jeżeli znamy właściciela, poinformujemy go, wcześniej starając się zabezpieczyć zwierzę np. wpuszczając je na swoją posesję. Jeżeli twój pies uciekł i nie możesz go odnaleźć, zadzwoń do Schroniska dla zwierząt w Chełmku **577 000 945** lub schroniska Reksio w Bielsku-Białej **33 814 18 18** i zapytaj, czy już tam się nie znajduje.

Zespół Fundacji Budrysek

Fundacja Zwierząt Skrzywdzonych i Porzuconych **BUDRYSEK**

tel: 607 488 598

ul. Kl. Matusiaka 11/15
43-300 Bielsko-Biała

NIP: 547-214-29-22
REGON: 242750593

www.budrysek.pl, fundacjabudrysek@gmail.com

nr konta PNB 57 2030 0045 1110 0000 0403 3600

KRS 0000398339 - podaruj nam 1%

Znajdź nas na:
[facebook.com/
FundacjaZSiPBudrysek](https://facebook.com/FundacjaZSiPBudrysek)

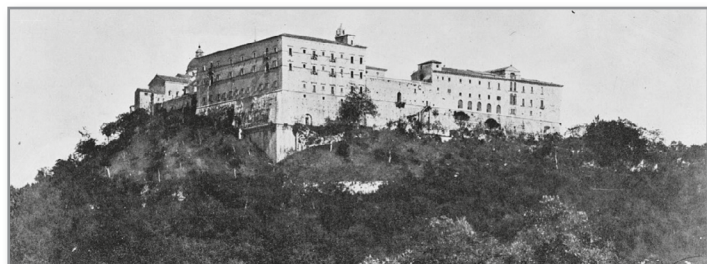

HISTORIA

MONTE CASSINO

Historia bitwy o klasztor benedyktyński na wzgórzu Cassino oraz biorących w niej udział żołnierzy pochodzących z Pisarzowic. Część I

Bitwa, o której mowa, miała miejsce w dniach 22 stycznia do 18 maja 1944 roku, pomiędzy okupującymi wzgórze Cassino, na którym znajdował się klasztor benedyktyński, wojskami nie-

Klasztor na wzgórzu Cassino. Wygląd przed rozpoczęciem bitwy

mieckimi, a atakującymi je wojskami koalicji antyhitlerowskiej. Stawką było odblokowanie drogi Neapol – Rzym i umożliwienie przemarszu wojskom koalicyjnym w kierunku Francji i dalej w kierunku Niemiec, w celu ostatecznego pokonania armii hitlerowskiej.

Jako pierwsi do boju 20 stycznia 1944 roku wyruszyli Amerykanie. Ich 36 dywizja rozpoczęła natarcie o zmroku, około godziny dziewiętnastej w kierunku rzeki Rapido, z zadaniem jej przekroczenia i kontynuowania ataku w kierunku wzgórza. Okazało się to jednak niemożliwe. Uniemożliwiła to niemiecka artyleria zgromadzona wokół klasztoru. 22 stycznia natarcie załamało się. Na skutek poniesienia przez dywizję dużych strat, wynoszących 1002 żołnierzy i podoficerów oraz 48 oficerów, pozostałe siły amerykańskie nie były zdolne do dalszej walki.

25 stycznia do walki przystąpiła 34 dywizja amerykańska, którą dodatkowo wspierali Francuzi. Celem tego ataku było obejście klasztoru z prawej strony i zaatakowanie Niemców od tyłu. Mimo pewnych sukcesów wojsk francuskich polegających na wzięciu do niewoli 1200 jeńców niemieckich i to natarcie zakończyło się porażką. 29 stycznia dywizja została wycofana.

Niepowodzeniem zakończyły się szturmy 133 i 153 pułku wojsk amerykańskich.

Nocą z 11 na 12 lutego hinduska brygada piechoty rozlokowała się w dolnych zboczach Castellone. Ponieważ każde zbliżenie się w kierunku klasztoru powodowało rozpoczęcie kanonady niemieckiej artylerii, powodując duże straty wśród atakującej brygady hinduskiej, postanowiono klasztor i jego otoczenie unieszkodliwić. Nocą 14/15 lutego wycofano się spod klasztoru. Niemcy początkowo szanowali neutralność samego budynku klasztoru, lokując swoje umocnienia i pozycje w odległości 300 m od obiektu. Ale z biegiem czasu strefa ta coraz bardziej się kurczyła, a pozycje niemieckie przesuwwały się coraz bardziej w stronę budynku.

Los klasztoru został więc przesądzony, wystrzelono 1200 ton amunicji, a 514 bombowców zrzucało na klasztor i otaczające go niemieckie pozycje 1100 bomb. Z klasztoru zostały się jedynie kikuty ruin. Wydawało się, że Niemcy zostali unieszkodliwieni, a zdobycie ruin to tylko kwestia czasu.

Ruiny klasztoru po bombardowaniu. Fotografia ze zbiorów Nikoli Jekielek – praprawnuczki Jana Szarka

Melchior Wańkowicz w swojej książce „Monte Cassino” pisze, że po bombardowaniu, kiedy nastała chwilowa cisza, nad klasztorem zaczął sycić kruk – „mieszkaniec” tego klasztoru. Ptaki te, według przekazywanej tradycji, miał sprowadzić tam sam św. Benedykt – założyciel klasztoru. Zapewne zdezorientowany, biedny ptak, nie mógł pojąć, co zrobiono z jego siedliskiem.

Drugim mieszkańcem zrujnowanego klasztoru był podeszły wiekiem 80-letni zakonnik, brat Carlomano. Kiedy ewakuowano wszystkich mieszkańców ze wzgórza Cassino, nie był on w stanie ze względu na swój wiek samodzielnie zejść w dół po stromym zboczu do punktu ewakuacyjnego i wrócił z powrotem do klasztoru. Ale po niego, w uzgodnieniu z walczącymi stronami, Watykan wysłał specjalny samochód i został on ewakuowany.

Kolejne ataki nie przynosiły jednak żadnego rezultatu, a powodowały duże straty w poległych żołnierzach atakujących wzgórze Cassino. Z korpusu nowozelandzkiego, pod koniec przeprowadzanego ataku, straty te wynosiły nawet do 60 żołnierzy dziennie. Niemcy, ukryci w ruinach niweczyli każdą próbę podejścia pod wzgórze. 26 marca nowozelandzki korpus na skutek zdziśiatkowania jego stanu osobowego nie był już zdolny do dalszej walki i został wycofany.

Czwarte natarcie na wzgórze Cassino zostało powierzone żołnierzom 2 Korpusu Polskiego, dowodzonego przez generała Władysława Andersa. Korpus ten składał się z dwóch dywizji; Karpackiej i Kresowej. Dowódca 8 Armii, francuski generał Oliver Leese powiadomił o tym fakcie generała Andersa 24 marca, oznajmiając, że decyzja taka zapadła na konferencji u dowódcy frontu, gdzie omawiano sprawę ofensywy wiosennej. Generał Anders przyjął tę propozycję. Rozpoczęto przygotowania do ofensywy.

Kim byli żołnierze polscy z dywizji Karpackiej i Kresowej? Zasadniczo dotarli tam dwoma drogami. Pierwsi to żołnierze Wojska Polskiego z 1939 roku, którzy zostali internowani na Węgrzech i tam umieszczeni w obozach dla internowanych. Węgrzy byli stosunkowo przychylni Polakom i często „przymykali” oko na masowe ucieczki naszych żołnierzy. Początkowo te ucieczki były stosunkowo łatwe. Wystarczyło po prostu nie wrócić do obozu z przepustki i udać się do punktu przerzutowego, zorganizowanego przy granicy węgiersko-jugosłowiańskiej. Później, na skutek ostrych protestów strony niemieckiej, ograniczono, a wkrótce zlikwidowano przepustki. Ale i tak nadal nasi żołnierze masowo uciekali z obozu dla internowanych. Doprowadzało to Węgrów do prawdziwej rozpacz. To wtedy zrodziła się u nich anegdota, którą opisał w swojej książce „Wspomnienia żołnierza tułacza. 1939–1947” jeden z internowanych polskich żołnierzy, pochodzący z Pisarzowic, podporucznik Edward Chucher: „Polaka można wsadzić do worka, worek zawiązać, postawić przy nim wartownika, po pewnym czasie wartownik będzie w worku, a Polak ucieknie”. Tak więc Polacy masowo uciekali z obozów dla internowanych i przez Jugosławię udawali się do Grecji (wśród uciekinierów był również mieszkaniec Pisarzowic podchorąży Edward Chucher). Następnie udawali się statkiem na Bliski Wschód i przez Bejrut, Damaszek w Głęb Syrii. Tam przyjmowano kolejnych uciekinierów, intensywnie ich szkolono i organizowano oddziały, które weszły w skład dywizji Karpackiej. Dywizja została powołana do życia rozkazem Naczelnego Wodza z 2 kwietnia 1940 roku. Po kapitulacji Francji dywizja została przetransportowana w 1940 roku do Palestyny. Stan osobowy dywizji w Palestynie osiągnął 5000 żołnierzy i oficerów. Z Palestyny dywizja została przerzucana nad Kanał Sueski do Egiptu, gdzie żołnierze zdobywali na intensywnych ćwiczeniach wiedzę i sprawności niezbędne im do przyszłych walk. Dywizja Karpacka miała w ramach swoich przyszłych zadań, razem z jednostkami wojsk australijskich i angielskich, obronę przed przewidywaną inwazją Włochów na Egipt. Ponieważ Włosi nie spieszyli się z inwazją, połączone siły australijskie i angielskie w czasie burzy piaskowej wykonały wyprzedzające uderzenie. Na skutek kompletnego zaskoczenia Włosi w większości dostali się do niewoli, a reszta wycofała się w głąb Libii. W połowie sierpnia 1941 roku dywizja Karpacka otrzymała rozkaz wymarszu, a następnie brytyjskimi okrętami wojennymi została przewieziona w rejon Tobruku w Libii, biorąc czynny udział w walkach wokół tej miejscowości. Po rozbiciu Niemców w Libii i północnej Afryce dywizja została w kwietniu 1944 roku przewieziona do Włoch, w rejon Monte Cassino, gdzie trwały już walki wojsk alianckich o to wzgórze.

Druga droga, jaką musieli przejść Polacy, aby znaleźć się w dywizji Kresowej 2 Korpusu wojsk dowodzonych przez gen. Władysława Andersa, wiodła z ZSRR. Żołnierze i młodzi mężczyźni jesienią 1939 roku dostali się na jego teren po upadku Rzeczypospolitej. Wśród nich był mieszkaniec Pisarzowic, żołnierz września 1939 roku, starszy szeregowiec Jan Szarek. Następnie po porozumieniu Rządu Emigracyjnego w Londynie z Sowietami Stalin wydał w 1942 roku dekret zezwalający na wyjazd Polaków do Persji. Zostali oni przewiezieni przez Irak do Palestyny i do Włoch.

Tak więc w kwietniu 1944 roku pod Monte Cassino znalazło się dwóch mieszkańców Pisarzowic: porucznik Edward Chucher i starszy szeregowiec Jan Szarek.

Bronisław Gawron

Spis literatury:

1. Melchior Wańkowicz, *Monte Cassino*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1989.
2. Edward Chucher, *Wspomnienia żołnierza tułacza 1939–1947*, Urząd Miasta i Gminy Wilamowice 2009.
3. Anna Pasierbek, „List do Parafian” 1994/10, Parafia pw. Świętego Marcina w Pisarzowicach.

Oznaczenia:

- * Wszystkie cytaty oznaczone tym znakiem pochodzą z książki *Monte Cassino* Melchiora Wańkowicza.
- ** Wszystkie cytaty oznaczone tym znakiem pochodzą z książki *Wspomnienia żołnierza tułacza. 1939–1947* Edwarda Chuchera.

Kolejna część w następnym numerze „Wilamowic i Okolic”

Lekcja historii z księdzem Juliuszem Olejakiem

Kolejna karta historii została zamknięta. Jednakże w szeleście tych kart pozostanie pamięć o księdzu Juliuszu Olejaku (1935–2021), rodaku z Pisarzowic.

Ksiądz Juliusz Olejak urodził się w Pisarzowicach w 1935 roku. Jego rodzicami byli Anna i Stanisław Olejak. Miał młodszego brata Stanisława, który także został księdzem. Ksiądz Juliusz Szkołę Podstawową ukończył w Pisarzowicach, następnie Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Bielsku-Białej. Po maturze i rocznej pracy na etacie radiotechnika rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie. W Seminarium tym po roku studiów zabrakło miejsc dla alumnów. Jako kandydat z zachodniej części diecezji, znający język niemiecki, zgodził się na przeniesienie do diecezji opolskiej, której seminarium znajdowało się w koszarach wojskowych w Nysie.

Seminarium ukończył przyjęciem święceń kapłańskich 25 czerwca 1961 roku. Jako neoprezbiter został skierowany do parafii Wniebowzięcia NMP w Niemodlinie. Pracę kapłańską na Ziemiach Odzyskanych można by porównać do pracy misjonarzy. Zniszczone kościoły i budynki parafialne jeszcze w latach siedemdziesiątych XX wieku „straszyły ruiną”, dodatkowo pracę duszpasterską utrudniał brak więzi społecznej wśród ówczesnych mieszkańców – przesiedleńców zarówno z różnych regionów powojennej Polski, jak i z Kresów Wschodnich. Po pięciu latach został przeniesiony do parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach (obecnie parafia katedralna). Kolejne parafie to: Korfantów, Bytom Miechowice, Bytom Szombierki. Podczas pracy wikariuszowskiej w Bytomiu Miechowicach rozpoczął studia na Wydziale Historii Kościoła Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od lipca 1973 roku został proboszczem Domaszkowic k/Nysy. Tam odremontował plebanię i w niej zamieszkał. Po 22 latach na własną prośbę został przeniesiony do parafii Wszystkich Świętych w Nowym Browieńcu k/Pródnika. Tam doczekał emerytury kapłańskiej w wieku 75 lat.

Ksiądz Juliusz bardzo był zżyty ze Śląskiem, ale też z Pisarzowicami. W każdym wolnym dniu odwiedzał Pisarzowice, zwłaszcza kiedy żyli rodzice. Kiedy zmarli, wstępował na plebanię na rozmowy przy herbatce. Obecny był na wszystkich ważnych uroczystościach podsumowujących poszczególne etapy budowy naszego kościoła w latach 1967–1973. Bywał na lipcowym odpuszcie na Matki Boskiej Szkaplerznej czy 11 listopada na Św. Marcina. Celebrował msze prymicyjne ks. Stanisława (swojego brata), ks. Bolesława Mleczo i ks. Mariusza Zemanka. Odwiedzał również zaprzyjaźnione rodziny m.in. rodzinę Pudelków, rodzinę Laszczaków czy Weronikę i Juliana Pasierbków.

W rozmowach o historii nie tylko Pisarzowice bardzo często uczestniczyła pani Anna Pasierbek, nauczycielka historii w Szkole Podstawowej w Pisarzowicach. Wiosną w 1991 roku podczas wycieczki szkolnej do Kotliny Kłodzkiej pani Anna wraz z młodzieżą i panem Markiem Nyczem odwiedzili księdza Juliusza na parafii w Domaszkowicach, gdzie proboszczem był od 1973 roku. Jak wspominają uczestnicy, najazd w niedzielne majowe popołudnie na plebanię do Domaszkowic zaowocował kolejnymi ciekawymi historiami pełnymi radości i wspomnień. Orowadzając grupę po świeżo wyremontowanym przez siebie kościółku, ksiądz Juliusz opowiadał, a wszyscy słuchali z zapartym tchem ciekawych opowieści o losach wojennych i powojennych kościółka i całej parafii. Spacerując po ogrodzie, wszyscy ze smakiem „chrupali” wyciągnięte z kredensu plebańskiego herbatniki, popijając sokiem. Można by rzec, że zapach herbatników i słodki smak soku pozostały w pamięci, przywołując wspomnienia ciekawych opowieści snutych przez gospodarza.

Ja także zachowałam we wdzięcznej pamięci wyjazd z księdzem Juliuszem i rodziną Laszczaków w ciekawe historyczne miejsca naszego regionu. Ksiądz Juliusz na wędrowniki brał gitarę i podczas odpoczynku grał, a my śpiewaliśmy. Pamiętam wypra-

Pamiętka Prymicyj Ks. J. Olejaka – lipiec 1961r.

wę na Wołek i ciekawe opowieści, które zapisałam w swoich notatkach.

Prawdopodobnie książę Jan Scholastyk (1324–1370), który zasłynął jako awanturnik, wybudował zamek na Wołku, by w ten sposób zabezpieczyć sobie schronienie na wypadek, gdyby król Polski w odwecie za napady rabunkowe skierował wyprawę na księstwo oświęcimskie. Kolejny właściciel zamku Janusz IV po utracie zamku w Oświęcimiu schronił się na Wołku. Z warowni był bardzo dobry widok na dolinę Soły, przez którą prowadził szlak handlowy. Ponieważ w dalszym ciągu Janusz IV nie zachowywał rozejmu, napadając na karawany wędrujące szlakiem do doliny Soły oraz na pobliskie miejscowości, król wysłał wojska pod dowództwem Jana Tęczyńskiego. Jak na ówczesne czasy warownia na Wołku była potężną i trudną do zdobycia, toteż rozpoczęły się pertraktacje zakończone sprzedażą całego księstwa oświęcimskiego łącznie z Wołkiem. Wówczas to nasze Pisarzowice weszły do korony polskiej.

Zafascynowały mnie wówczas dwie kobiety, o których opowiadał ksiądz Juliusz. Kobiety niestety z niechlubną przeszłością. Jedną z nich była Katarzyna Skrzyńska, prawdopodobnie piękna kobieta. Początkowo wspólnie z mężem prowadziła rozboje. Po śmierci męża została dowódcą bandy rozbójników, których nazywano „raubritterami”. Była też panią na zamku w Barwałdzie. Pomimo swojej przestępczej działalności Katarzyna w późniejszym okresie swojego życia pozostawała w dobrych stosunkach z dworem królewskim Kazimierza Jagiellończyka. Do powstania jej legendy przyczyniły się znacznie Roczniki Głogowskie z 1493 roku opisujące ją jako nieustraszoną i groźną kobietę o niezwykle sile fizycznej, posługującą się z wielką wprawą mieczem i kuszą, świetnie jeżdżącą konno. Katarzyna całkowicie przytłaczała charakterem swojego męża Włodka, który miał pozostawać

w zamku Barwałdzkim i pilnować go w czasie, gdy Katarzyna dokonywała zbójckich napadów. Miała na czele bandy zbójców napadać nie tylko na kupców i podróżnych, ale też i na miasta m.in. Kęty oraz okoliczne wsie. Skrzyńska przerywała prowadzenie zbójckich wypraw tylko wtedy, gdy miała rodzić dzieci, a po narodzinach kolejnych potomków powracała do rozbójniczego rzemiosła. Legenda głosi, że na zamku w Barwałdzie Katarzyna zajmowała się również fałszowaniem królewskich monet. Kolejna legenda o straceniu Katarzyny podaje, iż miała być spalona na stosie na krakowskim rynku. Inne źródła podają, że zdarzyło się to na rynku w Żywcu, podobno miała też być rozzerwana końmi na rynku w Oświęcimiu lub zrzucana z zamku Wołek w beczce nabijanej gwoździami. Według tej opowieści zamek Wołek w chwili jej śmierci miał zapaść się pod ziemię razem ze skarbami, które w nim ukryła.

Drugą nietuzinkową kobietą była Maronka także o niechlubnej sławie. Ukrywała się w jaskiniach w Inwałdzie. Zbójnicka Maronka miała także być czarownicą. Napadała tak jak i Katarzyna na karawany i przyległe miejscowości. M.in. także te kobiety-zbójnice napadały na naszą miejscowość. W 1833 roku Maronka została osaczona wraz ze swoimi zbójami w karczmie w Bulowicach, by nie wpaść w ręce żołnierzy popełniła samobójstwo.

Wspominał także ksiądz Juliusz o lancorońskiej karczmie. Karczma ta prawdopodobnie leżała na szlaku handlowym Doliny Soły. Nie wiadomo, czy nasza dzielnica w Pisarzowicach – Lancorona miała z tą karczmą czy terenem jakiegokolwiek powiązania. Księdza Juliusza można było słuchać godzinami, a opowiadał niezwykle barwnie.

Ksiądz Juliusz z dniem 24 sierpnia 2010 roku zamieszkał w Domu Księża Emerytów w Opolu. Zmarł 25 stycznia 2021 roku. Był pasjonatem historii. W wolnych chwilach penetrował

okoliczne biblioteki i archiwa. Zaowocowało to pracą magisterską pisaną u ks. Bolesława Kumora pt. „Monografia Pisarzowic”, a dzięki środkom pozyskanym z Gminy Wilamowice w 2019 roku powstała publikacja „Dzieje Parafii Pisarzowice od zarania do 1945 roku”. Mimo iż książka ma charakter pracy naukowej, dzięki temu, że opatrzona została wieloma odniesieniami bibliograficznymi oraz w prosty i przystępny sposób napisana, stała się wspaniałą lekturą dla wszystkich, którzy interesują się swoją małą ojczyzną.

Mimo ograniczeń i obostrzeń związanych z pandemią SARS-CoV-2 wielu mieszkańców uczestniczyło w ostatniej ziemskiej drodze księdza Juliusza. Mszy św. w Kościele pw. Św. Marcina w Pisarzowicach przewodniczył ks. dziekan Stanisław Morawa z Wilamowic, w celebrze uczestniczył brat zmarłego ksiądz Stanisław Olejak, księży diecezji bielsko-żywieckiej i opolskiej. Wśród nich był ksiądz Jerzy Chybicki, który wygłosił słowo boże. Nie zabrakło również przedstawicieli strażaków z OSP Pisarzowice, którzy to na swoich ramionach nieśli trumnę ze zwłokami księdza na cmentarz, członkiní Koła Gospodyń „Strażniczki Tradycji” w strojach regionalnych, przedstawicieli Rady Sołeckiej, Akcji Katolickiej, Szkoły Podstawowej oraz górników i strażaków, którzy przybyli ze sztandarami, dyrekcji szkoły i przedszkola, chóru parafialnego, orkiestry dętej OSP w Pisarzowicach oraz wspólnot z parafii, w których duszpasterzował ksiądz Juliusz: z Nowego Browieńca, Domaszkowic, Kubic oraz z parafii z Młoszowej, w której duszpasterzuje ksiądz Stanisław Olejak.

Ksiądz Juliusz pozostanie w pamięci nie tylko mieszkańców Pisarzowic, ale wszystkich tych, z którymi się spotykał, jako wzór człowieka całym sercem oddanego swojemu kapłańskiemu powołaniu i wielkiej pasji, jaką była historia.

A. Pasierbek, C. Puzoń

Zdjęcia z archiwum: A. Pasierbek, C. Puzoń, I. St. Pudółko

Historia osobista

Wspomnienie o księdzu Włodzimierzu Chwirucie

...aby ślady twoich stóp przetrwały ciebie

bp Jan Chrapek

Czym jest kapłaństwo? Co znaczy być kapłanem? Niełatwo odpowiedzieć na te z pozoru proste pytania, zwłaszcza w dzisiejszym świecie. Kapłaństwo najlepiej chyba opisywane jest losami ludzi, którzy wybrali taką właśnie drogę życia. Okazuje się wtedy, że może być ono bardzo różne, a duchowny najpierw jest człowiekiem, a dopiero później kapłanem.

Tak właśnie postrzegałam jako dziecko mojego ukochanego katechetę księdza Włodzimierza Chwiruta, proboszcza w Heczmarowicach w latach 1957–1973. Skromnego, dobrego, mądrego, a co najważniejsze będącego zawsze blisko zwykłych ludzi, służącego im z prostotą i pokorą. Także dziś, z perspektywy lat, powtórzę, że był wspaniałym kapłanem.

Moje pierwsze wspomnienie? Może bardziej rodzinna anegdota. Święta Wielkanocne, piękna słoneczna pogoda i święcenie pokarmów. Stoję z mamą na placu przykościelnym, z przejęciem ściskając koszyczek ze święconką. Podchodzi do nas uśmiechnięty starszy pan i pyta, czy nie uciekną mi te kureczka. Oburzona odpowiadam także pytaniem „a czy są żywe?!” rozbawiając go tym do łez.

Do pierwszej komunii przygotowywała nas siostra katecheta. To było prawdziwe przeżycie duchowe. Do dzisiaj pamiętam także smak kakao, atmosferę wspólnego śniadania na plebanii po zakończonej uroczystości oraz krzątającego się między dzieciakami księdza proboszcza będącego gospodarzem tego tajemniczego dla nas wówczas miejsca. Po południu zaś wspólne z nim zdjęcie pod figurą św. Urbana.

Wkrótce stałyśmy się stałymi bywalczyniami magicznego terytorium, na które składały się przede wszystkim wypełniona

kuszącymi zapachami kuchnia i skromna jadalnia oraz przepastny strych budzący nasze największe zainteresowanie. No i najważniejsze – ogród oraz zabudowania gospodarcze. Wówczas bowiem nie było już dla nas tajemnicą, że nasz proboszcz nie zawsze był księdzem. Jak mówili dorośli, był kiedyś leśnikiem, a nawet zarządcą lasów Habsburgów. Brzmiało to niezwykle intrygująco. Nie dociekałyśmy dlaczego zrezygnował z takiego ciekawego zajęcia, tym bardziej że najczęściej mogłyśmy go zastać w ogrodzie, jak sadił bądź wszczepił drzewka. A my bardzo chętnie na jego prośbę plewiłyśmy rozciągający się nieco dalej malinowy chruśniak. Nigdy potem maliny nie były tak pachnące i słodkie. Później czekała nas nagroda. Ksiądz Chwirut własnoręcznie, a może tylko tak nam się wtedy wydawało, piekł specjalnie dla nas przepyszne ciasteczka. Ale największą atrakcją i przysmakiem były robione przez niego lody. Kto wówczas na wsi miał maszynkę do domowego wyrobu lodów? Tylko on, a jeszcze do tego robił je specjalnie dla dzieciaków! Dla nas!

Z ciasteczkami wiąże się też inne żywe do dziś wspomnienie. Przed nabożeństwem różańcowym zaszłyśmy z kuzynką na plebanie i ksiądz, jak zawsze, poczęstował nas smakołykami. No i powstał problem. Nie mogłyśmy przystąpić do komunii, bo obowiązywała godzina wstrzemięźliwości od jedzenia i picia. Cóż zrobił nasz kochany proboszcz? Po zakończonym nabożeństwie zerknął na zegarek, dał nam znak i przystąpił do ponownego udzielania eucharystii. Jakież było zdziwienie ludzi, kiedy dwie małe dziewczynki podeszły do balasek, żeby przyjąć komunię. Kościół wydawał nam się wtedy ogromny, a przejście przez niego na oczach wszystkich napawało dumą. To było niezwykle wyróżnienie. Wydawało nam się, że wszyscy obecni nam zazdroszczą.

Mieszkałyśmy ponad dwa kilometry od kościoła, a droga doń wiodła przez puste pola i częściowo zalesione Wielkie Doły. Lubiliśmy nasz kościółek, choć starsi chodzili na Podlesie, gdzie było bliżej, zwłaszcza „brzegami”, czyli malowniczą ścieżką wzdłuż Soły. Zresztą ksiądz ubolewał nad tym i martwił się, że jak dorośniemy, to też mu uciekniemy. Oczywiście obiecywałyśmy, że nigdy tego nie zrobimy. Z majówkami nie było problemu. Gorzej natomiast było w październiku, ze względu na krótki dzień i szybko zapadający zmrok. Autobusy o tej porze nie kursowały, a w całej wsi były trzy samochody. Żebyśmy mogły chodzić na różaniec, ksiądz proboszcz odwoził nas do domu słynnym w całej okolicy trabantem. Po latach dowiedziałam się, jakie było to dla niego poświęcenie. Ze względu na słaby wzrok nie lubił jeździć po ciemku, a nie trzeba dodawać, że w tamtych czasach droga nie była oświetlona. W ten sposób wyrażał swoją troskę o nasze bezpieczeństwo.

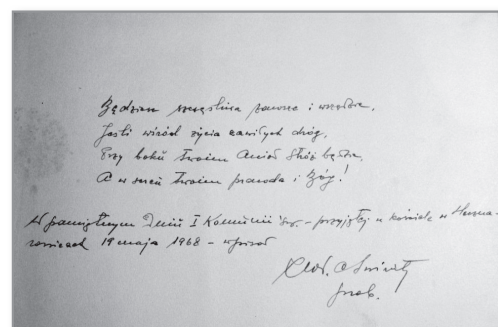
Kiedy byłyśmy starsze naszą edukacją religijną zajął się osobiście ksiądz proboszcz. Szczególnie polubił naszą klasę, a konkretnie grupę dwunastu dziewcząt. Chłopcy w tym czasie mieli lekcje wychowania fizycznego. O ile w początkowych klasach uczyliśmy się w mieszczącej się w zabudowaniach gospodarczych plebanii salce katechetycznej ze starymi ławkami i skrzypiącą podłogą, o tyle lekcje religii w tak kameralnej grupce odbywały się w kancelarii parafialnej. Pamiętam tę nieprzeliczoną ilość starych ksiąg stojących rzędem w równie starej bibliotece. Rozsiadałyśmy się na krzesłach, starych fotelach, a ksiądz zza biurka prowadził z nami długie dysputy na interesujące nas tematy. Nie zawsze się zgadzaliśmy, ale zawsze czułyśmy życzliwość człowieka, przez którego przemawia doświadczenie życiowe i głębokie przemyślenia. Znacznie później zrozumiłyśmy z czego ono wynikało. Ukształtowały go bowiem doświadczenia wojenne i pobyt w obozie jenieckim. One też stały się przyczyną wstąpienia do krakowskiego seminarium dojrzałego już mężczyzny. Podobno zgłosił się tam w mundurze alianckim. Jego kolegą rocznikowym był przyszły kardynał Franciszek Macharski. To wtedy dowiedziałam się, że w sytuacjach skrajnych, w przypadku zagrożenia życia, wzbudzając w sobie żal doskonały, można uzyskać odpuszczenie grzechów oraz że istnieje komunია duchowa. Tłumaczył nam, że Bóg jest wszędzie, szczególnie w naturze i wszędzie można, a nawet należy się do Niego modlić. I trzeba dziękować za każdy dzień, bo życie jest darem.

Aż przyszedł luty 1973 roku. Ksiądz Chwirut nie czuł się najlepiej. Jakies lekcje zostały odwołane. Martwiłyśmy się. W końcu ucieszyła nas wiadomość, że czuje się już lepiej i następna religia odbędzie się normalnie. Był jakiś blady, wymizerowany, ale jak zawsze uśmiechnięty. Zażartował nawet, że kiedy nas widzi, od razu lepiej się czuje. Zrobiło się tak jakoś radośnie i wstąpiła w nas nadzieja, że skoro tak mówi, to musi być dobrze. Nie przypuszczałyśmy, że widzimy go ostatni raz. Wiadomość o jego śmierci spadła na nas jak grom z jasnego nieba. Dla mnie to było pierwsze tak świadome i bolesne odejście bliskiej osoby. Bo takim był dla mnie ksiądz Chwirut. Dobrze że w pamięć zapadła mi ta ostatnia lekcja i postać siedzącego za biurkiem uśmiechniętego i przekomarzającego się z nami katechety. Mojego ukochanego katechety.

Pomagałyśmy w porządkowaniu kancelarii, bo któż lepiej od nas ją znał. Znalazłyśmy pudło z dewocjonaliami przeznaczonymi zapewne dla dzieci. Było w nim między innymi dwanaście jednakowych termometrów pokojowych z wizerunkiem św. Maksymiliana Kolbego. Czyżby dla nas? Ksiądz Stanisław Piela opiekujący się w tym czasie naszą osieroconą parafią powiedział, żebyśmy je zabrały, bo ksiądz Chwirut na pewno by sobie tego życzył. Mam go do dziś...

Nie ma już tej plebanii. Została gruntownie przebudowana i mieści przedszkole „Pod Skrzydłami”. Porzucona salka katechetyczna niszczeje. Nie ma też otaczającego je ogrodu i maliniaka. Drzewa zostały wycięte i posadzono nowe. Tak jak okazałe wierzyby płaczące przy figurze św. Urbana, pod którymi co roku robione były zdjęcia komunijne. Nie ma też okalających przykościelny plac urodziwych akacji kulistych wszczepionych ręką księdza-leśnika, Włodzimierza Chwiruta. Od czasu do czasu ożywają dzięki naszym wspomnieniom.

Beata Nycz

Dedykacja w Pamiętniku Pierwszej Komunii Świętej
wpisana ręką księdza Włodzimierza Chwiruta.
19 maja 1968 roku

Zdjęcie komunijne z księdzem Włodzimierzem Chwirutem.
19 maja 1968 roku

Pielgrzymka parafian z Hecznarowic na Jasnej Górze.
25 czerwca 1968 roku

Przedstawienie jasełkowe w grudniu 1972 roku

GABINET ZDROWEJ STOPY

PORADNIA MEDICUS SZOTA

Profilaktyka i zabiegi w obrębie stóp

Podstawowy zabieg podologiczny (oczyszczanie paznokci, zrogowaceń)
Usuwanie odcisków i modzeli
Usuwanie hiperkeratoz
Pękających pięt
Wrastające/wkręcające paznokcie
Zakładanie klamer
Usuwanie brodawek
Nadpotliwość
Usuwanie krwiałków podpaznokciowych
Profilaktyka zmian ŁZS, AZS
Profilaktyka stopy cukrzycowej
Wkładki, ortozy

Mgr Karina Szota

Edukator Diabetologiczno-Geriatriczny
Podolog
Asystent medyczny
Profilaktyk Zdrowia

**„Zdrowie i życie swoje i innych
cenie ponad wszystko bo
dzięki temu Jestem i mogę
pomagać,,**

**Działamy jako
punkt konsultacyjny
Poradni Medicus Szota
Gabinetu Zdrowej Stopy w Katowicach**

Wizyty uzgadniane według potrzeb klienta

514791566 lub 728982206

Przychodnia
ul. Paderewskiego 15a
Wilamowice

Poradnia leczenia i
profilaktyki zdrowia
Ul. Morcinka 25
Katowice

POLECAMY BADANIA PROFILAKTYCZNE

- Termowizja, ABI
- Terapie przeciwobrzękowe,
- USG profilaktyczne stopy,
- Dermatoskopia profilaktyczna

Życzę, aby Święta Wielkanocne przyniosły radość oraz wzajemną życzliwość. Niech Zmartwychwstanie Pańskie, które niesie odrodzenie, stanie się dla nas światłem i drogowskazem w pokonywaniu codziennych trudności, a Jego łaska wesprze nas w walce o dobro. Niech będzie to czas, kiedy na nowo budzi się życie i napętnia nas nadzieją na lepsze dziś i piękniejsze jutro.

Przemysław Drabek
Poseł na Sejm RP

„Wilamowice i Okolice”

Pismo Samorządu Terytorialnego Gminy Wilamowice,
ISSN 1426-2886, nakład: 500 szt.

Adres Redakcji: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Wilamowicach,
ul. Staszica 2, 43-330 Wilamowice, tel. 33/845-73-45,
e-mail: gei@wilamowice.pl

Redaktor naczelny, łamanie i skład komputerowy: Anna Klimczak.
Korekta: Beata Nycz.

Informacje dotyczące gazety codziennie w godzinach pracy M-GOK.
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania materiałów.
Nie odpowiada za treść reklam.

CLEVER

**SZKOŁA
JĘZYKÓW
OBcych**

SHINE

ZADZWOŃ LUB NAPISZ !

BUSINESS
ENGLISH

AKREDYTOWANE CENTRUM
 metody **TEDDY EDDIE**
English for 2 - 7-year-olds

ZAJĘCIA
INDYWIDUALNE
I GRUPOWE

ZAJĘCIA
FIRMOWE

Goal
 WORK
 STUDY

PRZYGOTOWANIE
DO EGZAMINÓW

ZAJĘCIA DLA DZIECI,
MŁODZIEŻY I DOROSŁYCH

NOWOCZESNE
METODY NAUCZANIA

TALK

tel. 510 123 173
www.szkolaclever.eu

ul. Paderewskiego 4,
 43-330 Wilamowice
info@szkolaclever.eu

ANDERSA 44

DOŁOŻYMY WSZELKICH STARAŃ, ABY SPROSTAĆ INDYWIDUALNYM
OCZEKIANIOM KAŻDEGO PACJENTA

**GABINET
STOMATOLOGICZNY**
 PRYWATNA PRAKTYKA STOMATOLOGICZNA
DARIUSZ BOGUNIA
 TEL: 513 01 01 48

**PRACOWNIA
PROTETYCZNA**
 PRACOWNIA PROTETYCZNA
OLIWIA ZATORSKA
 TEL: 604-218-679

CO MIESIĄC NOWE PROMOCJE - SPRAWDŹ NA WWW.ANDERSA44.PL

GODZINY PRZYJĘĆ:

Poniedziałek	12.30 - 19.00
Środa	8.30 - 18.00
Piątek	8.30 - 18.00

43-330 WILAMOWICE
UL. GEN. ANDERSA 44